

Otázky a odpovědi na knihu Genesis

¹ Jestliže má někdo nějakou otázku, může ji podat, postrčit dopředu nebo poslat po nějakém dítěti, cokoliv to je. Nebo, snad, jestliže probereme... mám jich zde na jedné stránce šest, a zde ještě dvě nebo tři.

² Chceme se to dozvědět. Děláme to z toho důvodu, že chceme zjistit, co lidé mají ve svých úmyslech, a o čem uvažují. Vidíte? A to formuje zdravou, pevnou církev. Musíte si najít čas, tak jako kdybyste chtěli vyčesat lopuchy, víte, zbavit se toho všeho, abyste mohli klidně pokračovat dál. A z toho důvodu máme občas ty večery věnované otázkám, a chceme se to dozvědět.

³ Máte-li tedy nějakou otázku... tentokrát jsem to pootevřel trochu do široka. A řekl jsem... kdysi bych řekl: „Jestliže někdo má... prostě cokoliv souvisejícího s Písmem, zodpovíme. Ať se na to zeptá.“ (Děkuji, bratře). A řekl jsem: „Prostě cokoliv souvisejícího s Písmem, zodpovíme.“ Vidíte, zodpovíme to. Ale dnes večer jsem řekl...

⁴ Víte, oni přišli a řekli: „Bratře Bille,“ a postavili mi otázku, „myslíš si, že kdyby ten a ten udělal to a to, je to křesťanské?“

⁵ Dobrá, ale to je na někoho namířeno. Ale řekl jsem: „Nechť to bude dnes večer.“ Vidíte, to je v pořádku. A můžeme se přesvědčit, je-li za tím nějaké to odstrkování.

⁶ Ó, dnes večer se cítím skvěle. Odpoledne jsem kosil trávu, a cítím se skvěle, následkem toho horkého slunce.

⁷ Blíží se shromáždění, a proto nezapomeňte. V srpnu, 23. na stadiónu v Chicago, až do 5. září. Očekáváme tam nádherný čas od Pána. A bylo to všude oznámeno, a v různých novinách. A očekáváme nádherné chvíle.

⁸ Nyní mám jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, myslím na té jedné stránce. A všechno se to svým způsobem vztahuje na jednu oblast, k počátku v knize 1. Mojžíšova.

⁹ Nyní tedy, první je z 1. Mojžíšova 1,26-28, kde osoba s... oni se ptají, co to bude. Tato otázka... míním, postavil otázku, promiňte. Přečtěme si to nejdřív. Oni to zde napsali. Pokud to chcete sledovat, v pořádku. Je řečeno: „I stvořil Bůh člověka, muže a ženu, stvořil je.“

Vidíte? A za tím textem on má 1. Mojžíšova... nebo ona, někdo, 1. Mojžíšova 2,7: „I učinil člověka z prachu země.“ To je to další místo. Přečtu to celé, abychom to mohli dostat dohromady, a abyste to pochopili. To první tedy, ta první fáze toho, je řečeno:

OTÁZKA: (1)

„Stvořil Bůh člověka, muže a ženu, stvořil je. Stvořil člověka, muže a ženu.“ Myslím si, že to je první pointa. V 1. Mojžíšova 2,7 je řečeno: „I učinil,“ (zdůrazněno) „ale nejdřív stvořil.“ Potom má... má to zdůrazněné. „I učinil“ [zdůrazněné] „člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života,“ a tak dále. Tedy, jaký v tom je rozdíl, a jaká je souvislost mezi těmi místy Písma?

¹⁰ Inu, to je... máte-li to poznamenáno, je to 1. Mojžíšova 1,26 až 28 a 1. Mojžíšova 2,7. Tedy, to je velice citlivý bod, a snad ani nemohu... mám na to svůj názor a řeknu vám to tak, jak to cítím, že to je. A jestliže se váš různí, dobrá, to je v pořádku.

¹¹ Rád bych jen řekl kompliment bratru Nevillemu za ty skvělé odpovědi na ty dotazy. Inu, to je pěkné.

¹² Tedy, zde v tom, 1. Mojžíšova 1,26, Bůh stvořil člověka k obrazu svému. A pokud si všimnete, podáme to, abyste si to mohli přečíst, a 26... pokud chcete číst s námi, budeme rádi, kontrolujte mne.

Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovědy, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

¹³ To je... o tomhle jsem slyšel diskutovat mnohokrát, a kolem světa vznikají diskuse na toto téma. A v 1. Mojžíšova 2,7, pozorujte, co On zde učinil. V pořádku, zde to máme.

I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou.

¹⁴ Tedy, jakou souvislost... tazatel se chce zeptat:

Jakou má souvislost 1. Mojžíšova 1, 26 s 1. Mojžíšova 2,7? Bůh stvořil dvoje lidi. A který byl ten člověk, a který... jaká je mezi tím souvislost? Co... jak se to slučuje [shoduje] v Písmu?

15 Dobrá, tedy, pokud si všimnete, v 1. Mojžíšova 1, 26, budeme se nejprve zabývat touto první částí. Bůh řekl: „Učiňme.“ Inu, „my,“ my to je... „učiňme člověka k obrazu našemu.“ Našemu, jistě, uvědomujeme si, že s někým hovoří, mluví k jiné bytosti. „Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobnosti našeho, a ať panují nad hovady.“

16 Jestliže si všimnete, v průběhu stvoření první věc, která byla stvořena, to bylo samozřejmě Světlo. Můžete si projít stvoření do konce, tou poslední stvořenou věcí byl člověk. V pořádku, první... poslední věc stvoření, Božího stvoření, bylo lidstvo.

17 Ale, když Bůh učinil toho prvního člověka, pokud si dáváte pozor, On jej učinil na své podobnosti, byl učiněn na Boží podobnosti. A co je Bůh? **Jestliže nalezneme odpověď na to, co je Bůh, pak se dozvíme i to, jakého člověka učinil.**

18 Svatý Jan ve 4. kapitole, budu... přečteme si to, Ježíš hovoří k ženě u... můžete si to najít. Nemám moc času, nepoznamenal jsem si všechno, ale řeknu to z paměti. A vy to sledujte pokud možno co nejrychleji. Začneme ve 4. kapitole od 14. verše:

Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale... bude v něm studnicí vody prýstící se k životu věčnému.

Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, abych nežíznila, ani chodila sem vážiti.

Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého...

Odpověděla žena...

19 Věřím, že se musíme dostat trošku dál a zjistit, najít, co se tu vlastně chceme dozvědět. Snad ani ne, snad to, co chci uvidět, najdu zde. Cože? 23. a 24. verš. V pořádku.

Vy se modlíte... (to je to) vy se modlíte, a nevíte, čemu; my se modlíme, čemuž víme, nebo spasení z Židů jest. (A to souhlasí, vidíte.)

Ale jdeť hodina, a nyníť jest, kdyžto praví modlitebníci (židé i pohané) modliti se budou Otci v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby

se modlili Jemu.

20 A ten další verš je ten, který chci:

***Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu
a v pravdě musejí se modlití.***

21 Jestliže Bůh stvořil člověka k obrazu svému, k podobenství svému, jakého člověka vlastně stvořil? Duchovního člověka. A jestliže si dáte pozor, poté, kdy dokonal celé stvoření a stvořil tohoto duchovního člověka, budeme-li pozorně číst (to je pro toho, kdo dal tuto otázku) shledáme, že Bůh mu dal panování nad dobyt看em a rybami, dal mu všechno. Ale v tom díle zde On učinil člověka k obrazu svému, aby vedl dobytek a zvěř polní, stejně tak jako Duch Svatý dnes vede věřícího. Vidíte?

22 On, Adam, ten první člověk, byl jinými slovy nižším stvořením než Bůh. Prvním stvořením byl sám Bůh, potom se z Boha vynořil Logos, který byl Synem Božím, a z toho Logosu, který byl Slovem, („Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi.“) z toho Logosu se vynořil muž.

23 Ve své mysli o tom mám nádherný obraz, kdybyste jen chtěli se mnou podniknout kratičký výlet. Domnívám se, že jsem se už o tom kdysi zmínil, ale chtěl bych to dostat tak daleko, abyste o tom měli představu. Udělejme si tedy takový výlet, a na chvíli se vrátíme dozadu. Neuvažujme o tom, že je horko, ale soustředme naše myšlenky na to, co chceme říci, a o čem budeme uvažovat.

24 Vraťme se tedy pozpátku nějakých milión let, až tam, kde nebyla žádná hvězda, měsíc, nebo cokoliv na tomto světě. Byla doba, kdy zde nebylo nic, byla zde pouze nekonečná věčnost. A v té nekonečné věčnosti byl Bůh, On zde byl na počátku.

25 Přesuneme se tam k tomu okraji jako k zábradlí a nahlédneme, co se tam stalo.

26 Tedy: „Boha nikdo nikdy neviděl.“ Nikdo nemůže spatřit Boha v tělesné podobě, neboť není v tělesné podobě, Bůh je Duch. Vidíte? V pořádku. „Boha žádný nikdy neviděl, jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, onť vypravil.“ 1. kapitola Jana, vidíte.

27 Ale nyní si všimněte, není tu nic, jen prostor. Není tu světlo, není tma, není zde nic, vypadá to tak, že nic není. Ale v tom se nachází nadpřirozená bytost, Jehova Bůh, který má celý prostor pod kontrolou

na každém místě, po celou dobu. On byl od věčnosti do věčnosti, On je počátkem stvoření. To je Bůh. Nelze nic spatřit, nelze nic uslyšet, nelze pohnout žádným atomem ve vzduchu, ničím, žádným vzduchem, ničím, aniž by tam nebyl Bůh. To byl Bůh. (Nyní to na pár okamžiků pozorujme a potom...) Žádný to nespatriil, inu, to je Otec. To je Bůh, Otec.

28 Všimněte si. Po chvíli jsem začal pozorovat nepatrné, posvátné se formující Světlo, jako svatozář nebo něco takového, je to možné spatřit pouze duchovním zrakem.

29 Ale pohledte nyní, zatím co patříme, celá nynější církev. Stojíme u velikého zábradlí a pozorujeme, co Bůh koná. A dostáváme se zde přímo do naší otázky a přesvědčíme se o tom, jak On to uvádí.

30 Tedy, Boha nikdy žádný nespatriil. A teď sledujme další věc, zrakem nadpřirozeného dívání se spatřujeme, jak se tam formuje malé bílé Světlo. Co to je? Ono, bylo nazváno čtenáři Bible: „Logos,“ neboli „pomazaný,“ nebo, „pomazání,“ nebo... chtěl jsem vlastně říci - **část Boha se začíná vyvíjet do něčeho tak, aby lidské bytosti mohly mít druh představy co to je.** To bylo nepatrné, skromné... nebo nevýrazné světlo, pohybuující se. On... to bylo Slovo Boží.

31 Tedy, Bůh zplodil Syna, který zde byl dokonce dříve než atom... nebo vzduch, aby učinil atom. To znamená... vidíte, Ježíš řekl: „A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého touž slávou, kterouž jsem měl u tebe, prvé nežli svět byl.“ Vidíte, tam dávno.

32 On řekl u svatého Jana 1: „A to Slovo byl Bůh. A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi.“ Bůh odhalující se směrem dolů do lidské bytosti. Pozorujte teď, jak to vykonal.

33 V té dávné minulosti, když přichází ta svatozář, inu, nemůžeme ještě nic pozorovat, pouze nadpřirozeným zrakem tam můžeme spatřit svatozář, jež tam stojí. To je Syn Boží, to je Logos. Mohu je vidět, jak si hraje před Otcovými dveřmi, jako malé dítě, s celou věčností. Vidíte? Tak tedy, nyní, ve své pomyslné fikci, začíná uvažovat o budoucích věcech, a mohu Jej slyšet, kterak mluví: „Buď světlo.“

34 A když to učinil, vybuchly atomy, a vzniklo slunce. Vířilo po stovky miliónů let, formovalo lávové útvary, žehlo a formovalo se do dnešní podoby, stále žehlo a rozbíjelo atomy. Bude-li někdy použita atomová puma, atomový řetězec se vznítí... tato země se stává podobnou slunci, tam nahoře, bude žhnout a vybuchovat. Kdybyste se potom mohli postavit na druhou planetu a pozorovat to, vypadalo by to

jako další slunce, kde atomy spalují zem, pokud by ten řetězec byl někdy uvolněn, a začalo by se to takto točit a vířit. Tyto plameny by sahaly milióny a milióny mil, a teplota by dosáhla miliónů stupňů celsia - teplota, která by z takového slunce vyzařovala.

³⁵ Pozorujte tedy nyní. Nádhera! Inu, on učinil slunce. A když z toho odpadla první ztuhlá láva o hmotnosti asi... taková jako je země, to se z toho odtrhlo! Potom to pozoroval ten Logos, Syn Boží, On tomu dovolil padat milióny let, a potom to zastavil. A potom letěla další, a On tomu dovolil letět a padat milióny let, a nakonec to zastavil. A my stojíme a pozorujeme, jak to vzniká.

³⁶ On má tedy něco ve svém úmyslu, ale co to vlastně dělá? **On píše svou první Bibli.** První Bible, na kterou člověk hleděl, byl zvěrokruh. A to je dokonalé... to zapadá do Bible. To začíná v prvním znamení zvěrokruhu, kterým je panna. Souhlasí to? A co je posledním znamení zvěrokruhu? Leo, lev. To je první příchod Ježíše. Přišel skrze pannu, po druhé, přichází jako Lev z pokolení Judova. Vidíte? On to všechno nakreslil, věk raka, a všechno popořadě. A nyní to všechno uložil a umístil na obloze. Všechny meteory a kousky země, nebo slunce, všechno tam zavěsil.

³⁷ Tak tedy, když vědci hledají ta tělesa, která minula svůj cíl a spadla, to nevyvrací Boha, to je pro mne důkazem. Vidíte, to je pro mne ještě skutečnější. Inu, všimněte si, všechna zavěšena v tom dalekém prostoru, tělesa, která jsou vzdálená působení horkého slunce a vznášejí se v prostoru, ona se srážejí. A ihned se z toho začíná tvořit ledovec.

³⁸ Takto vznikla naše země, byl to kus staré ztuhlé lávy, který přiletěl z prostoru. Tam hluboko pod povrchem se teď nenachází nic kromě kypící, žhavé soptící sopky, ve které dochází k erupcím, a některé jsou vulkanického původu. A vědci tvrdí, že tento svět, že jeho kůra, na které žijeme, je jako slupka na jablíčku. A všechny... obvod zeměkoule činí 40 tisíc kilometrů a průměr asi 12 tisíc (v průměru to je asi 12 tisíc km). A uvažte, je to žhavá sopka.

³⁹ A dvě třetiny země, více než dvě třetiny, jsou ve vodě, a jednu třetinu tvoří souš, asi jednu třetinu. Jen pohledte na tu slupku, na které žijeme, je plná nebezpečných výbušnin jako plynu, benzínu, nafty a všeho možného. Souhlasí to? A dvě třetiny, nebo i více, jsou pod vodou. A jaký je vzorec vody? Dvě částice vodíku a jedna kyslíku, výbušnina.

40 V každé místnosti je dost elektřiny k rozštěpení tepla od chladu, a to dá dost elektřiny k vyhození té místnosti do vzduchu. Do golfového míčku je možno vložit tolik atomů, že to stačí k tomu, aby New York zmizel z povrchu země. A lidé sedí na pekelném kotli, bijí se v prsa a popírají Slovo Boží, říkají: „Neexistuje peklo.“ (Mám zde něco na toto téma, a doufám, že se k tomu dostanu). Každého dne sedíte na tom velikém kotli. A zatím co zde sedíte, peklo se nachází přímo pod vámi.

41 A nyní si všimněte, když toto bylo odhaleno, když Ježíš... pozorujte tu malou svatozář tam nahoře. Vidím ji, jak směřuje směrem k zemi a dostává se na vrcholek, a začíná ji obíhat dokola a přibližuje ji ke slunci. Není to nic jiného, než veliká koule ledu. A když začíná tát, ty velké kusy ledovce začínají postupovat v severních oblastech a sestupovat dolů. A když se to stalo, ony vynechaly Kansas a Texas, a všechna místa v tom okolí, a vešly do Mexického zálivu. A ihned to všechno bylo zaplaveno vodou.

42 Potom, dostáváme se k 1. Mojžíšova 1, dostáváme se do Bible a k našemu obrazu z Bible. 1. Mojžíšova 1: „Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí.“ Souhlasí to? „A Duch Boží se vznášel nad vodami.“ On tedy oddělil vody, vyzdvihl pahorky a pevninu, a tak dále, vysušil to. Učinil vegetaci a všechno ostatní. Učinil měsíc. Stanovil jim hranice, vodám, aby je nemohly překročit.

43 Dal to všechno dohromady, učinil...?... učinil rovněž všechny ostatní věci, všechna zvířata a ptáky, včely, opice, a cokoliv to bylo, On to umístil na zemském povrchu. A potom postavil otázku: „Učiňme“ (kdo? Otec a Syn) „učiňme člověka k obrazu našemu.“

44 Tak tedy, jestliže člověk byl učiněn něčím na podobenství toho malého vzdáleného, posvátného světla, nebo něčím takovým, nemohlo to být spatřeno (jelikož to je duchovní bytost). On se projevil, neboli odhalil trochu více, udělal ze sebe trojici, skrze Otce, Syna a Ducha Svatého. Zde byl tedy Bůh, který se odhalil směrem dolů do toho „učiňme člověka,“ který byl Jeho synem, potomkem, „člověka k obrazu našemu,“ on byl nadpřirozenou bytostí. „A ať panují nad hovady na zemi, a tak dále.“

45 Nechtě člověk vládne nad člověkem... vládne nad dobyt看kem a vším ostatním, tak jak Duch Svatý řídí ryzího pravého věřícího dnes. Boží hlas tam... lidský hlas, správně, mohl vyřknout slovo a říci... zavolat dobytek tímto směrem, nebo ovce na tamtu pastvinu, mohl zavolat ryby do těchto vod. Vidíte, on měl panování, všechno jej poslouchalo.

⁴⁶ Ale tehdy nebylo člověka, který by obdělával zemi, 1. Mojžíšova 2, nebylo člověka, který by dělal zemi. „I učinil Hospodin Bůh člověka“ (1. Mojžíšova 2,7), „člověka z prachu země.“ Sledujme to, On učinil člověka z prachu země a vložil toho nadpřirozeného Ducha...

⁴⁷ On tam prostě ležel. Mohl jsem na toto téma shlédnout mnoho obrázků. Mohu vidět stojícího Adama... vezměme to tímto způsobem: Vidíme jej stojícího jako strom. Bůh jej učinil. On byl naprosto mrtev, jeho prsty byly jako větve zapíchnuté do země. A Bůh řekl: „Staň se,“ nebo vdechl do něj dchnutí života, a on vyskočil, a přišel k sobě. On byl... vdechl do něj dech života, a on se stal živou duší. Nyní se začal hýbat a pohybovat.

⁴⁸ A potom vyňal Bůh kousek z jeho boku, kousek jeho těla, žebro, a učinil ženu. Odkud On vzal pro ni, pro ženu, ducha? Vidíte? Když On... 1. Mojžíšova 1, 26, On řekl: „Učiňme člověka k obrazu našemu, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.“ On učinil takového statného ducha pro muže, učinil rovněž něžného, jemného, lahodného ženského ducha pro ženu.

⁴⁹ A když spatříte ženu jednající jako muž, ona není na svém místě jako na počátku, vidíte. Vidíte? V pořádku. Ona by měla... myslím si, že je to pro ženu hanba, když přijde o svou líbeznost, své ženství. **To je přece ostuda.** Řeknu vám, že je. To je... víte, chystám se to říci. Inu, nemám na mysli vás, ženy, jež jste zde. Ale, samozřejmě, pokud vás to raní, je to prostě tak. Ale dívejte, dovolte mi, že se vás něco zeptám. Bývalo zvykem, že ženy byly tak ženské, že kdyby se k nim přiblížil muž a chtěl je oslovit, pak se celé zarděly. Aj! Kdo se zastydí dnes? Už jsem to tak dlouho neviděl, dokonce bych zapomněl na to, jak to vypadá, když se žena zastydí. Už v sobě tuto důstojnost postrádají, vše, co působí ten skvělý ženský duch. Jsou prostě... mohou... nosí mužský oděv, stíhají si vlasy jako muž, kouří jako muž, pijí jako muž, proklínají jako muž, jdou k volbám jako muž, pracují jako muž, staly se hrubými, statnými. Ó, aj! To svědčí o našem úpadku. Přesně tak.

⁵⁰ To, co se podobá ženě, to už sotva uvidíte, jen s obtížemi to naleznete. Není-liž to tak? Ano, to je pravda. Tak tedy, žena by neměla povstávat a jednat jako muž, urostlý, statný, neboť ona je jemná. Bůh ji takto učinil. Mohu vám to dokázat pomocí Písma. Ano, příteli. Jistě. A...

⁵¹ Ale, přece, vždyť jsme se vzdálili od naší otázky, ale já se nechci příliš od této otázky vzdalovat. Ale, pohledte, takto On učinil toho prvního člověka, bylo to učiněno k obrazu Jeho.

⁵² A potom Bůh, předtím než ještě vznikla první hvězda, věděl, že bude tento svět. A věděl, že já budu Williamem Branhamem, a že vám budu z kazatelný zvěstovat evangelium, a že zde bude sedět jistý John Doe a poslouchat to, dříve, než vzniknul svět. Haleluja!

⁵³ A v tomto směru se někteří lidé, na způsob kalvinistického legalismu, nechají zmást. Vidíte? Praví: „Proč byl někdo určen k zatracení?“ Bůh nechce, aby kdokoliv zahynul. On si nepřeje, aby kdokoliv zahynul, ale přeje, jsa Bohem ví, že někteří to nepřijmou. Vidíte? Vidíte, On má... On, aby mohl být Bohem, musel od počátku znát konec. Že ano?

⁵⁴ Takovým způsobem On věděl, že bude mít nějaké ženy, a proto takovým způsobem učinil jejich ducha. Bible praví, že to tak učinil, v 1. Mojžíšova 1, 26: „Stvořil člověka,“ v předobrazu, „muže a ženu.“ Amen. Vidíte? V předobrazu, učinil muže a ženu, ještě předtím, než vzniklo první zrnko zemského prachu.

⁵⁵ A potom Bůh učinil člověka, nikoliv k obrazu svému. Toto tělo není k obrazu Božímu, toto tělo je k obrazu zvířat.

⁵⁶ Mohu si odložit sako? Začíná tu být horko. Mám na sobě roztrženou košili, ale nevšímejte si toho. Vždyť to je pouze... Jesse přece nepřišel a nevzal si prádlo... ale, jsme u tématu, který pro nás znamená mnohem více, než nějaká roztrhaná košile za kazatelnou. Že ano? To znamená věčný život.

⁵⁷ Všimněte si nyní člověka. Bůh věděl na počátku, že bude mít muže a ženu, a věděl rovněž, že zde bude Spasitel, a že přivede Ježíše, a že On bude ukřižován. A Ježíš řekl svým učedníkům, když byl zde na zemi, že „je znal už před ustanovením světa,“ předtím, než vznikl svět.

⁵⁸ A Bůh rovněž řekl, skrze Pavla, v ep. ke Galatským, že: „... nás předurčil a povolal v Něm, dříve, než svět byl zformován.“ Uvažujte o tom! A že Bůh... všichni, kteří by rádi uslyšeli co o tom praví Písmo, pozvedněte ruce. To souvisí s tou otázkou. Pojdte tedy se mnou do ep. ke Galatským, 1. kapitoly. Poslyšte zde. Měl jsem na mysli Efezským, nikoliv Galatským. Naslouchejte pozorně, co Bůh řekl v ep. k Efezským 1:

Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši:

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu,

59 a teď, zde to je, všimněte si:

jakož vyvolil nás v Něm před ustanovením světa...
(och!)

60 To je opravdu hezké. Že ano? To je opravdu hezké, to je skvělé! Ale před ustanovením světa Bůh znal Ormana Nevilla a věděl, že bude kázat Evangelium. Není to nádherné? „On si vyvolil...” aj, on je členem této církve, a Bůh znal, že bude tuto církev mít. A řekl, Pavel řekl této Efezské církvi: „On vyvolil nás v Něm.” Nyní, jsme všichni členy těla Kristova. Souhlasí to? A Bůh před ustanovením světa vyvolil tebe a mne, v Něm, před ustanovením světa. Oj! Není to nádherné?

61 Tedy první člověk, On učinil prvního člověka na svůj obraz, a my se k tomuto obrazu vracíme zpět, to souhlasí, k obrazu našeho prvního stvoření.

62 Když Bůh stvořil mne, Williama Branhamu, byl jsem před ustanovením světa, On učinil mou bytost, mého ducha. Nakolik vím, neuvědomoval jsem si nic, ale... byl jsem tam. Domnívám se, že to chápete. Ale nyní, moment, Ježíš řekl svým učedníkům, že „je znal před ustanovením světa,” a Pavel řekl, že „vyvolil nás v Něm před ustanovením světa.” Tak tedy, existovala nějaká část mne a Ormana Nevilla a všech ostatních, kteří jste byli v Kristu Ježíši ještě předtím, než vzniknul svět. A zde se vracím ke své analýze. Myslím si, že lidé, kteří jsou dnes vlastníky Jeho Ducha, nebo ducha, částí této andělské bytosti, duchové, které jakoby odstředivou silou vycházely z Boha, ty, které na počátku nepadly, ale v nebi vzdorovaly ďáblu.

63 A dvě třetiny země je ve hříchu, a ještě více, neboť dvě třetiny andělů bylo vyvrženo ven. A ti démonští duchové vstoupili do lidí a zabydleli se v jejich tělech. Chápete, co tím míním? To jsou démoni, kteří kdysi... oni kdysi existovali a potom vstoupili do lidí a předali jim svou povahu. Ježíš sedm takových vyhnal z Marie Magdalény. Pýchu, vychloubání se (velicí lidé, vidíte), nečistotu, špínu, hrubost, rivalitu, svár. Všechny tyto věci, vidíte.

64 To byli duchové, které rovněž učinil Bůh, když začal formovat člověka k obrazu svému. Stvořil tyto nadpřirozené bytosti, duchy.

65 A potom umístil člověka do prachu země, to byl první člověk,

Adam. A ten člověk byl učiněn podle obrazu, ta lidská bytost zde, byla učiněna podle obrazu živočicha. Tato lidská těla jsou učiněna k obrazu živočicha.

66 A ruku máme přesně jako opice, a chodidlo máme jako medvěd. Když vykucháte medvěďe, stáhnete z kůže a dáte vedle malého děvčátka, pak se podívejte, jaký je v tom rozdíl. Ó! Bratře, musel by ses podívat z blízka. Celá jeho bránice a sestavení jsou téměř stejné, způsob provedení a jeho forma, všechno přesně stejné. Je to prostě na živočišný obraz, neboť jeho povinností bylo vládnout nad těmito zvířaty.

67 **A když je člověku vzat Duch Svatý pak se stane horším než živočich.** Je to hrozné, říci takovou věc. Ale vezměte člověka neobnoveného ve své mysli, bez Ducha svatého, který by usměrňoval jeho myšlenky, a tak dále, on je schopen vytrhnout dítě z náruče maminky a ji znásilnit pro svůj hnusný chtíč. Tak je to.

68 A nějaká špatná žena. Vezměte na příklad nějakou starou svini nebo starou čubu, pro ně máme různá výstižná jména... ale jejich mravy jsou pouze za účelem štěnat, a u sviní za účelem malých čuníků. Ale obyčejná žena, která se těší zlé pověsti, je prostě... je špinavá neustále. Tak je to. A tak si zapamatujte, jste... bez Krista jsou vaše mravy... mohou klesnout níže než v případě nějaké čuby. Tak je to.

69 Pes se nemusí oblékat, aby se zahalil, stejně tak žádné jiné zvíře. Je to člověk, který padl, nikoliv živočišný život. Ale živočišný život, který je podroben člověku (lidskému životu), byl mu podroben kvůli tomu, že člověk měl být jeho vůdcem, jeho nejvyšším velitelem. A každé polní zvíře pocituje strach před člověkem.

70 Někdo se mne kdysi zeptal ohledně lovu: „Nebojíš se to dělat?“ Proč? Každé stvořené zvíře má přirozený strach z člověka, protože tak je to od počátku i nadále. Vidíte? Jistě, vy běžíte, a ono běží za vámi, tak je to, pes nebo cokoli jiného. V pořádku.

71 Ale všimněte si nyní, že když se sem dostal člověk... pohledte, sem... říkáte: „Dobrá, ale co nyní, bratře Branhame?“

72 Inu, zde ukážeme Boha, přesně, mezi jednotou a trojicí, ihned to přesně pochopíte. Hleďte! Když se Bůh snížil, když se rozvíjel, rozvíjel se směrem dolů, dokud se neprojevil až v lidské bytosti. Inu, člověk zhřešil, ne ve svém duchu, nýbrž ve svém těle, kvůli žádostem, vášním. A poté, když zhřešil, oddělil se od svého Stvořitele. A potom Bůh, ten Logos, samotný jeho Stvořitel, sem sestoupil a byl učiněn na

podobenství člověka. Člověk byl učiněn na podobenství Boha, a potom byl učiněn na podobenství živočicha, a padl. A Bůh sestoupil dolů v podobenství lidském, v muži Kristu Ježíši, a trpěl bolest. Bůh nemohl v Duchu trpět bolest. Jak by mohl trpět fyzickou bolest v Duchu? To nebylo možné. A tak Bůh odhalil sám Sebe, a byl učiněn na podobenství lidské, za účelem vykoupení ztraceného člověka. Vidíte?

⁷³ A potom Bůh trpěl v těle. V 1. Timoteovi 3, 16: „A v pravdě,“ to je ten argument, „velikét jest tajemství pobožnosti, [že] Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru přijat jest na pravici Otce.“ Souhlasí to? „Sám Bůh sestoupil a žil v lidském těle, a byl podroben pokušením. Bůh v Kristu smířil svět sám se sebou.“ Vidíte, co znamená láska? To je láska Boží!

⁷⁴ Nyní tedy, myslím, že to vystihneme, toho muže a ženu. Tedy, žena je... dovolte mi to říci naprosto jasně, abyste to uviděli, vidíte. Žena je poddaná muži. A Bible praví, že: „Muž vládne nad ženou.“ Ale jak to lidé změnili! Žena vládne nad mužem: „Budeš doma, Honzo! Nepůjdeš nikam!“ A tím je to vyřízeno. „Ano, miláčku.“ Vidíte?

⁷⁵ Ale dovolte mi ještě něco říci, kazatelé. **Budete se muset zodpovídat za vaše ženy, ale vaše manželky se nikdy nebudou zodpovídat za vás.** Ty jsi hlavou ženy a Bůh je hlavou muže. A proto On řekl: „Nechť si muž stříhá hlavu kvůli Kristu. A nechť si žena ponechá své vlasy, neboť jestliže si stříhá vlasy, zneuctuje [hanobí] svého muže.“ Vidíte? Vidíte, co tím míním, co je řečeno v tom Písmu?

⁷⁶ V souvislosti s tím jsem měl jednou v Shreveportu namále. Hovořili o ženách a o tom, zda žena má nosit dlouhé vlasy. A já prohlásil: „Ostříhaná žena, její muž má právo, biblické právo, se s ní rozvést.“ To souhlasí. Tak praví Bible. To je naprosto pravda. Ó, aj! Seděly tam ženy, které měly Ducha Svatého, tak jak o tom byly vyučovány, jen tak. Vidíte? Ano, je to prostě uvolněné. A jestliže...

⁷⁷ On řekl: „Inu, jestli si je stříhají, není-li to správné, že si smí stříhat vlasy,“ řekl, „nechť vezmou holicí strojek a vyholí si je úplně, pak to budou mít opravdu do uhlazena.“ Lépe to dělejte takhle. Tak je to. Tak praví Písmo. A ono praví, že jest mrzká věc ženě oholiti se neb ostříhati, neboť zohyžďuje svého muže. „A žena, která není uctívá, on ji má právo legálně zavrhnout a rozvést se s ní.“ **Ale nikoliv se znovu oženit.** Ale on ji má právo zavrhnout cestou rozvodu. Tak je to. To je podle Písma. Ó, bratře, je nám zapotřebí takových večerů věnovaných otázkám! Jistě. To je v 1. Korintským, 14. kapitole, pokud si to chcete

přečíst. V pořádku. Tedy, to... inu, taková žena...

⁷⁸ Bůh, Bůh stvořil člověka, muže a ženu. Vidíte, co On učinil? Učinil člověka. On učinil... máme zde tedy první otázku, vidíte: „Stvořil je,“ a tak dále, 1. Mojžíšova 1,26. 1. Mojžíšova 2,7, „Učinil člověka z prachu země, a vdechl v chrůpě jeho dchnutí života.“

Jaký je rozdíl, nebo jaká je souvislost mezi uvedenými místy Písma? Jaká souvislost je mezi prvním a druhým člověkem.

⁷⁹ Ten první člověk je ten druhý, projevující se v pěti smyslech. Vidíte? Zrovna teď, není možné, nemůžete se Boha takto dotknout svými rukama, nemůžete Boha spatřit svými očima, On vám to neumožnil. Jste...

⁸⁰ Už jste někdy viděli umírat nějakého starého, svatého člověka, když praví: „Zde je maminka, neviděl jsem ji po léta?“ Už jste to někdy slyšeli, když lidé...? Vidíte, co to je, oči uhasínají, a ty nadpřirozené oči jsou nasazeny. Vidíte? A potom někdy... jestliže to Bůh takto učinil... spatříme vidění na místě těch uhasínajících očí. Přímo před vámi, hledíme přímo před sebe, a zde před námi se prolíná vidění, které nám ukazuje nadpřirozené věci Boží. Vidíte, co tím míním?

⁸¹ Tedy, pohledte: „Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek...“ Někteří z vás zde přítomných žen a mužů stárnou. Pohledte: „... že byl-li by tohoto našeho zemského...“ Přichází mi na mysl ten starý tatíček, ten dvaadevadesátiletý muž. „Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, je tam duchovní člověk, duchovní tělo, očekávající nás, neporušitelné.“ Uzřím vás tam. Přejdu...

⁸² Tam se nebudu moci dotknout bratra Nevilla, protože Jan je tam spatřil, a oni byli jakožto duše pod oltářem, lkající: „Jak dlouho, Pane, jak dlouho?“ Víte proč, Zjevením jsme se zrovna zabývali. A jak oni tam byli žádostiví se vrátit, a odít se nesmrtelnými těly. Oni lkali: „Jak dlouho, Pane?“

⁸³ Inu, oni se vzájemně znali, ale nemohli na sebe promluvit a potřást si rukou, nebo promiňte... oni byli schopni promluvit, ale nemohli si potřást rukou, a tak dále. Zde to máme znázorněno a můžeme to prokázat. Když ta žena, mající ducha věštícího, z Endor vyvolala ducha, Samuele, a když Saul na něj pohleděl, poznal jej, že to byl Samuel. A Samuel poznal, Saule a řekl: „Proč jsi mne vyrušil z mého odpočinku, zajisté vzhledem k tomu, že ses stal nepřítelem Božím, a Bůh tě opustil?“ Souhlasí to? A starý Samuel tam stál ve svém

prorockém rouchu, a hleděl na něj. On byl v duchu.

⁸⁴ Když jej ta věštkyně spatřila, padla na zem a řekla: „Bohy jsem viděla vystupující ze země.“

On řekl: „Proč jsi mne vyrušil?“

On mu odpověděl: „Dobrá, ale já chci vědět, jak dopadne ta bitva.“

⁸⁵ Řekl mu: „Zítra v té bitvě zahyneš, ty a tvoji synové, a v této době zítra v noci budeš se mnou.“ Vidíte? On byl tedy u vědomí, a vypadal přesně tak jako na zemi, tak se jevil Saulovi a té věštkyni, jež tam stála a dívala se na něj.

⁸⁶ Všimněte si teď. Mnohokráte... jak to bylo s tatínkem nebo maminkou, kteří kdy umírali, viděli tam stát své milované? Oni je rozpoznali. Ale tak to je v tom nadpřirozeném těle.

⁸⁷ Ale nyní přichází ta nádherná část. Když se Ježíš vrátí při vzkříšení, to už nebude toto tělo. Potom toto tělo, ta nadpřirozená bytost, kterou Bůh stvořil na počátku, ona se vrátí na zem a obdrží jiné tělo, narozené nikoliv z ženy, nýbrž stvořené Bohem (haleluja!), které nikdy nezestárne ani se nesvraští, na hlavě nebude ani jediný šedivý vlas. Bude to dokonalé na věky! Haleluja! Ó, bratře, to na mne působí tak, že bych křičel za této horké noci! Tak je to! Ó, toto roucho těla odpadne, ale povstane a uchvátí věčnou odměnu! Nač bychom se tedy měli starat?

⁸⁸ Zde leží celý ten plán o tom, jak mne na počátku stvořil Bůh. Přišel jsem sem na zem, zaujal své místo jakožto kazatel evangelia, nebo ty, muž nebo žena k přijetí spasení, a potom žijete životem skrze milost Boží. Haleluja! A ten duch, který tam byl na počátku, se odtud vzdaluje. A já se vracím k vědomí, jsa si vědom, že jsem zde pobýval (Haleluja!) a potom počkám pod oltářem na věky pozeňnaný v odpočinutí. A až se vrátím zpět, obléknu se do svého těla v jeho nejlepší kvalitě, předtím, než bylo zasaženo smrtí.

⁸⁹ Smrt do tebe udeří ve věku dvaadvaceti, třiaadvaceti let, začínáš ochabovat. Nejsi už tím mužem nebo ženou jako kdysi, poté, když překročíš pětadvacet, něco se tam usadilo. Pod očima se ukazují vrásky. Nemůžeš to smýt jako kdysi. Ve třiceti to ještě sotva zpozoruješ. Ale počkej, až ti bude čtyřiačtyřicet, jako mně, a potom si toho zcela jistě všimneš. Ale, ó, bratře! Počkejte, až mi bude osmdesát, devadesát, a s hůlkou, a ve stoje. Co to je? Bůh prostě postavil člověka na závodistiště, aby běžel. Ale jednoho slavného jitra... to je tedy smrt,

která se usadila uvnitř.

⁹⁰ Kdysi jsem měl rovná záda, měl jsem tmavé vlasy (a plno vlasů na hlavě), a žádná vráska pod očima, pohleďte na mě teď, skrčený, shrbený v zádech, přitloustlý, pod očima vrásky, plešatý. Proč, pohleďte jen, co se mnou vyvedla smrt v posledních dvaceti letech. To způsobuje smrt. Ale počkejme do osmdesáti, pokud mi Bůh dovolí žít, jak potom budu vypadat, když budu stát opřený o hůlku, celý chvějící se jak nevím co. Ale, haleluja, jednoho nádherného dne, smrt si sice vyžádá své mýto. Ale když povstanu v den zmrtvýchvstání, budu takový, jakým jsem byl, čím mne učinil Bůh zde na zemi, v tom nejlepším věku, v těle učiněném, nikoliv paní Branhamovou a panem Branhamem, nýbrž stvořeném samým Bohem, oprostěný každého pokušení, oprostěný od hříchu, oprostěný od všeho jiného, nikdy už nebude nemoci a žalu. Ó, aj!

⁹¹ Potom chopím za ruku svou ženušku a budu se takto procházet, znovu, v Božím ráji. Budete činit to stejné. To už nebude ta žena s šedivou hlavou, kterou vedeš dnes večer a nazýváš ji svou manželkou, ale ona bude stejně tak krásná jako tehdy, kdys byl s ní oddán u oltáře. Haleluja! Oj! To stačí k tomu, abych křičel. Že ano? Chápete?

⁹² V pořádku, to je ten stav. Určil to Bůh. Když se Bůh rozhodl něco učinit, musí to tak být. Satan tento obraz zkazil pohlavní žádostivostí, skrze ženu, aby takto přivedla na svět děti. On to zkazil. Ale jdi s tím dál, to je v pořádku. Toto obydlí má za povinnost sebrat tyto vlohy, neboť to je jediná věc v tom životě, kterou můžeš učinit, sebrat tuto formu a podobu, to čím jsi. Jestliže jsi ryšavý, budeš ryšavý i potom. Jsi-li černovlasý, budeš černovlasý i potom. Vidíte, to čím jste byli ve svém nejlepším věku. A jestliže... satan tento obraz narušil, vy jste dokonce neměli... budeš tím, co Bůh o tobě zamýšlel. Ó, jak slavné! Zde máte toho člověka.

⁹³ Nyní 1. Mojžíšova 2. Musím pospíchat, abych to stihl. (Máte něco, máte? Dali jste... nač byste chtěli dostat odpověď)? V pořádku, 1. Mojžíšova 2,15-21:

OTÁZKA: (2)

Bůh učinil Evu z Adamova žebra, 1. Mojžíšova 2,15-21. Zdali Bůh stvořil muže a ženu, a pak učinil Adama a Evu, Evu?

OTÁZKA: (3)

A zdali Kain šel k tomu spravedlivému stvoření muže a ženy, pro svou manželku?

⁹⁴ Tedy... nechci... osoba, která to napsala, je snad přítomná. Tedy, když Bůh... v té první otázce stojí:

Zdali Bůh stvořil muže a ženu, z 1. Mojžíšova 2,15-21?

⁹⁵ Ne. Já... jak je z toho patrné, zde v 2,15-21, všimněte si:

Řekl, byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by při něm [byla].

Nebo když byl učinil Hospodin Bůh z země všelikou zvěř polní, a tak dále.

⁹⁶ Inu, Bůh učinil Evu z Adamova boku. Žena má podle dnešní anatomie a skladby, o jedno žebro více než muž, neboť žebro bylo vyňato z Adamova těla. Adam byl už učiněn a žil, byl samotný, a tehdy řekl Bůh: „Není dobré člověku býti samotnému.“

⁹⁷ A proto ti kněží a ti ostatní, kterým je odepřeno právo mít manželku. Církev římská může si dovolit cokoliv... to jsou oni, kteří se z toho budou zodpovídat, ne já.

⁹⁸ V poslední době jsem byl jistým mužem dotázán, on řekl: „Co si myslíš o kněžích?“ Řekl: „Co si myslíš o tom mladém knězi tam z města, který si vzal tu ženu, tu holku, holku odsud, z Jeffersonville, a šel a oženil se s ní?“ V Irské církvi, chápejte. Nevzpomínám si, jak se jmenoval.

⁹⁹ Řekl jsem: „On měl stejné právo se oženit jako i já. To je, co já si o tom myslím.“ Řekl jsem: „Jediná věc... myslím si, že jednal nesprávně jenom v tom, že měl jít do církve a rezignovat ze svého úřadu, a potom jít a oženit se s tou dívkou, místo toho, aby s ní takto utekl.“

¹⁰⁰ Vzpomínáte si na to, jak se to zde v Jeffersonville před několika týdny událo, jak ten Irsko katolický kněz tam z města. To je mladý chlapík a on se chystal... měl tam nějakou dívku, milenku. A když... chystali se mu dát hezkou sbírku a změnit mu farnost, poslat ho někam do Indianapolis. A on prostě vzal tuto sbírku, a dívku, a všechno, a šel a oženil se s ní, a už nebylo po něm ani vidu ani slechu. Dobrá, on měl právo se oženit, ale neměl právo udělat tohle. Neměl to udělat. Měl jít

do církve a říci: „Hele, rezignuji ze svého kněžského úřadu. Chystám se oženit, a tím to hasne.“

101 Ale teď, Bůh učinil Evu, Adama a Evu současně, jediné co učinil, to bylo to nadpřirozené, ducha Adama a ducha Evy, muže a ženy. Potom učinil... potom Adama umístil zde. To nebylo vhodné pro... chápete? To je Boží obraz, který se v celém průběhu rozvíjí. Všechno se tomu podobá, je to sestupování dolů, odhalování se, procházením skrze tisíciletí a dál rovnou do věčnosti. Prostě odhalující se Boží obraz, Bůh odhalující sám Sebe.

102 A zde se Bůh zjevil v Ježíši Kristu. A to ukázalo, kdo On je. Kdo byl Ježíš? Muž bolesti, a který zkusil nemocí, a milující. Prostituce řekl: „Kde jsou ti, kteří tě obviňovali?“

„Nejsou zde, Pane.“

„Ani Já tě neodsuzuji. Jdi, a více nehřeš.“

103 Znaven a utahán tou třicetimílovou chůzí denně, přes písek pouště a všechno možné, přicházela tam žena z Naim, ležel tam mrtvý její jediný syn. On zastavil ten pohřební průvod, a řekl: „Vstaň.“ A chlapec, který byl mrtev, vstal. To je náš Pán Ježíš. (Děkuji, Teddy, synu). A tam, to byl náš Pán Ježíš, který nebyl nikdy příliš unaven, nikdy příliš vyčerpan, aby nevykonal nějaké dobro. V pořádku.

Zde máme další věc:

Zdali šel Kain k tomu spravedlivému stvoření muže a ženy, pro svou manželku?

104 To je velice lechtivá otázka, nyní velice pozorně. Inu, ó, já jsem... viděli jsme v novinách, jak se lidé ptali: „Odkud vzal Kain ženu?“ Ó, už jsem to říkal.

105 Po dobu asi čtyř let po svém obrácení jsem nikdy nevyučoval, že existuje pekelný oheň. Musel jsem to uvidět v Písmu. Prostě nevím, neřeknu zde k tomu nic. Vidíte?

106 Ale teď: „Odkud si vzal Kain ženu?“ Tuto otázku podrobíme nyní analýze. „Zdali Kain šel ke spravedlivému stvoření muže a ženy pro svou manželku?“ Vidíte? Nyní, tedy, jedna z prvních...

107 Paní DeArk, všichni jste jistě slyšeli, jak byla onehdy večer uzdravena, a jak ji Bůh požehnal, a tak dále. Ona ležela umírajíc, ale procitla kolem druhé hodiny ranní.

108 A tak tedy, to je proč jsem přišel... její chlapec, George, byl médiem, Ed rovněž. (Oni se obrátili). A já jsem zaslechl tam vzadu rozhovor, kde první... kde Kain dostal ženu. Ten, který zrovna řečnil, se domníval, že má ten nejlepší argument, řekl: „Řeknu vám, odkud Kain vzal ženu,“ řekl: „Kain šel a oženil se s člověku podobnou opičí samicí.“ A řekl: „Z této samice pochází černá rasa.“ Řekl: „Všimněte si, že barevní lidé mají vrcholek hlavy připomínající hlavy lidoopů.“

109 Dobrá, zastavil jsem se, tehdy jsem byl ve stáří v evangeliu asi pouhých dvou měsíců. Řekl jsem: „Nechci se s vámi rozcházet v názoru, protože nejsem studovaný, sotva co jsem byl zachráněn. Ale“, řekl jsem: „pokud tak je, pak barevná rasa by zahynula v době potopy, kdy svět byl zničen vodou, neboť pouze Noe a jeho rodina se nacházeli v korábu. Pouze oni se tam nacházeli. A barevná rasa by tehdy zahynula,“ řekl jsem: „pokud by to tak bylo.“ Řekl jsem: „Nikoliv, přátelé. Barevná rasa nemůže v žádném případě odsud pocházet. Nikoliv, přátelé. Barevná rasa je z toho stejného kmene, z kterého jsme my, a každá lidská bytost je stejná.“ **Není žádný rozdíl.** Přesně tak. Jsme prostě všichni... jeden může být žlutý, a druhý hnědý, jeden černý, a druhý bílý, a třetí bledý, a ještě jiný rudý, a tak dále, ale všichni jsou ze stejného kmene. Zde máme co do činění pouze s tou tělesnou stránkou. Tak je to. Oni jsou stejně tak lidskými bytostmi stvořenými zde Bohem.

110 A teď si všimněte, nedávno, když jsem zde stál v přítomnosti některých lékařů z Louisville, a hovořili jsme o Africe, jak tito chudí domorodci, obzvláště ti kanibalové, jak oni, tam byla jistá žena a vzala malé dítě... našli malé dítě, zabili je, a připoutali v křoví, a nechali je hnít předtím, než je snědli, víte. A všechno ostatní, oni to nechávají po nějakou dobu hnít, dokud to nezměkne.

111 Nemyslete si, že toho je o těch kanibalech přespříliš. V Anglii dělají totéž, zabíjejí bažanty, pověsí je na stromech, a sní je teprve potom, až vypadne z nich peří. To jsou ti domorodci z anglosaské národnosti, v Anglii, ten kmen. Nemyslete si... nemusíte konec konců ani do Anglie, stačí zajet do jižních států, a shledáte totéž. Jistě. Každý člověk je schopen sníst hlemýžď nebo chřestýše, nebo cokoliv jiného. A tak... ano.

112 Nyní si všimněte, dovolte mi to říci. Hle, co se zde stalo. Barevní... barevná rasa s tím nemá nic společného. Kain...

113 Chci, abyste teď pozorovali. Oni řekli, že „on šel do země Nód“. Tedy, Kain byl v ráji. A ráj, rajská zahrada, ležela na východ od Edenu.

Souhlasí to? Rajská zahrada ležela na východ od Edenu, na východní straně Edenu. A byli tam postaveni cherubíni, a strom života stál při východní bráně zahrady, a mám za to, že tam přinesli své oběti Kain s Abelem. A tam jim již nedovolil vstoupit cherubín s ohnivým mečem, na východ od této brány!

114 Všimli jste si už toho, že Ježíš přijde od východu? Světlo vychází na východě. Všechno přichází... civilizace začala na východě, a pochoduje směrem na západ, dokud neoběhne dokola až by se setkala spolu znova. My jsme na západní polokouli. Tam je východní, civilizace, východní je nejstarší. Čína je nejstarší známou civilizací, podle historiků, v dnešním světě. Východ!

115 Ó, mohli bychom u těchto otázek setrvat celé hodiny, kolem jediné, ale nedostali bychom se pak k těm dalším. Ale všimněte si, zde... kolik z vás si přeje dozvědět se, jaké je naše mínění o Kainovi, odkud, a kdo byla Kainova manželka? Rád bych to viděl. V pořádku. Řeknu vám, co Kain udělal, je to jediná rozumná a soudná odpověď: Kain se oženil se svou vlastní sestrou. Musel, protože na zemi byla tehdy pouze jediná žena, Bible přináší zprávu o narození pouze tří lidí, Chama, Sema... nikoliv... promiňte, Kainovi, Abelovi a Setovi. Ale jestliže tam nebylo žádné... Bible se jenom zřídka zmiňuje o narození děvčátka. Vždyť to víte.

116 Dnes večer jsem si tedy zasedl na ženy. Ale podívejte, svět uctívá ženy, ale ženy se staly ďáblovým nástrojem na počátku. **A nespravedlivá žena je dnes tím nejlepším nástrojem, který on má. Ona pošle více kazatelů do pekla, než všichni podlouníci s alkoholem na celém světě dohromady.** Ať jen nějaká mladá dívka s cigaretou v koutku úst, s natupírovanými vlasy, s velikými dlouhými očními řasami, pomrkává tu a tam, bratře, nenápadná... s hezkou postavou, jen sleduj, čeho je ona schopna.

117 **Kazateli, raději se skryj v krvi Ježíše Krista.** Ano prosím. Jen mi neříkej, jsi muž! Viděl jsem už toho příliš mnoho. Pozorujte tedy. Nejlepším východiskem je soustředit svoji mysl na Ježíše Krista a uchovat myšlenky v čistotě.

118 Jak Pavel někde tu řekl: „Víte, že máme právo přibrat sestru. Mám právo to činit, ale,“ řekl: „nebudu to dělat.“ Vidíte, on to nechtěl. On řekl: „Vím, že služebník by měl žít díky svému... nedávat náhubek volu, který mlátí obilí.“

119 Víte, někdy takto uvažujeme, jelikož jsme kazatelé... (nemíním

tím tebe a mne, bratře, nikoliv.) Ale kazatelé si myslí, že jelikož jsou kazateli, že jsou něčím víc, než někdo z laických členů církve. **Nejste nic víc, nejste v Božích očích o nic větší, než opilec, který se před hodinou obrátil.**

¹²⁰ To je jedna z těch věcí, ze kterých se reformace neočistila, z těchto věcí. Víím, že u svého jména píši „Reverend.“ Je to tak, to je pouhý zvyk v naší době, ale nemělo by to tak být. „Velebný,“ a „Biskup,“ a „Doktor,“ a všechny tyto věci jsou tituly lidského původu, a jsou to nesmysly! V Bibli to byli Petr a Jakub, Pavel, Jan, a všichni ostatní.

¹²¹ Pavel řekl: „Vím, že zvěstuji evangelium, to je mou povinností.“ Jsem kazatelem, a on je rovněž kazatelem, a bratr Neville je kazatelem, ale... to je naše povinnost být kazatelem. Dobrá, jsme to povinni dělat. Pavel řekl: „Nechte mne činit něco, co je nad to. Mám právo brát peníze,“ řekl Pavel, „ale raději budu dělat stany, abych vám ukázal, že se mohu obětovat.“ On řekl: „Poctivé, poctivěť [jest] u všech manželství a lože neposkvřené. Pro člověka je dobré, aby se oženil.“ On řekl: „Mám právo se oženit. Mohl jsem se oženit. Mám legální právo se oženit. Ale prostě jsem se neoženil, chci takto přinést oběť Pánu.“ Vidíte? Potom řekl: „Každý jeden z vás zná své povolání. Nechť koná jak... někdo je panicem pro věc Slova Božího, a tak dále.“

¹²² My se snažíme dělat něco, co přesahuje naše povinnosti. A pokud opravdu jsi narozený znovu z Ducha Božího a říkáš: „Mou povinností je chodit do kostela, a proto si myslím, že bych to měl dělat.“ Ó, aj! Dobrá, já bych chtěl každopádně dělat něco víc, já bych rád získal duše pro Krista. Rád bych něco vykonal! Chci navštívit nemocného nebo vykonat něco pro Něj. Mou povinností je kázat na pohřbech, mojí povinností je kázat evangelium, mou povinností je modlit se za nemocné. Dovolte mi konat ještě něco, dovolte mi jít, a udělat něco, za co by mne Bůh poctil.

¹²³ Vracíme se tedy ke Kainovi. [Prázdné místo na pásku.] Neboť Eva byla jedinou ženou, kterou stvořil Bůh, a jestliže by neměla žádnou dceru, kdyby tato poslední žena (a jediná) zemřela, lidská rasa by musela zaniknout. Je to pravda? Už by potom nezůstala žádná žena. A tak ona musela mít dcery, rovněž on musel mít, neboť není žádná jiná možnost, odkud by se vzala.

¹²⁴ A bylo to zákonité a přípustné v těchto dnech, dokonce i pro Abrahama, a dokonce ještě i pro Izáka. Izák se oženil se svou pokrevní sestřenicí. A Abraham se oženil se svou sestrou, pokrevní sestrou. Jeho

otec... to byly různé matky, ale stejný otec. A zárodek pochází od mužského pohlaví. Sára, která porodila nádherného Izáka. Je to tak? Na zemi tehdy nebyl nikdo jiný.

125 To všechno bylo pouze předobrazem a poukazovalo na... zde to máme, bratře! Izák... Rebeka je předobrazem církve, a Izák je typem nevěsty... Krista. Souhlasí to? A mezi nimi musí být pokrevní příbuzenství! Haleluja! Amen! Pokrevní příbuzenství!

126 A tak Kain se oženil se svou sestrou, a to je... potom oni tam odešli, do země Nód. A my bychom se dostali do hlubokého tématu, kdybychom se posunuli ještě kousek dál, a jsem rád, že se nic víc ohledně toho neptáte, (jako „odkud se vzali ti obři, kteří žili tehdy na zemi?“ Josephus [Flavius] a jiní mají kolem toho plno argumentů). Amen! Jestliže jsem to nepodal správně, bratře, podej mi to tu znovu v neděli ráno. V pořádku.

OTÁZKA: (4)

Objasnil bys, zda neděle je první den týdne a sobota sedmý den? Křesťané chodí do kostela v neděli, v prvním dnu týdne, neměli by chodit v sobotu, v sedmém dnu týdne?

127 V pořádku, drahý příteli, kdokoliv položil tuto otázku. To je stará otázka, která se luští mezi tisíci písmáků v dnešní době, ale dovol mi dnešního večera předložit mou verzi. Vidíš, pouze tolik mohu udělat. Pokud jsem na omylu, v pořádku, měj se mnou strpení, a Bůh mi to odpustí, vidíš, pokud se mýlím.

128 Tedy, jak daleko zákon... Inu, ta osoba sedící zde, je asi adventistou sedmého dne. To bylo moje první studium, ohledně adventu sedmého dne. To je v pořádku. Adventisté sedmého dne, to jsem studoval nejdříve. A když přišli a řekli mi, že „sobota je sedmým dnem,“ bratře, to bylo podle židovského kalendáře. A římský kalendář to nestanovil a sobota skutečně byla nedělí. Dobrá, oni způsobili, že jsem se zaprodal něčemu, ohledně čeho jsem byl přesvědčen, že je správné. A dokud jsem četl jejich literaturu, byl jsem na sto procent pro to, ale jednou jsem sáhl po Bibli a spatřil, že to tak není. Chápete?

129 Tak tedy sobota je sobotním dnem podle týdenního cyklu. Nyní nevíme. To se změnilo, nastalo tolik změn, že vlastně nevíme, co je co. Vidíte? Neboť my... Židé nyní tvrdí, že jsme okolo... že nyní jsme okolo 1970 roku, tak nějak, podle jejich cyklu, jejich kalendáře. V římském kalendáři to obnáší 1953. A oni mají jiný kalendář, který je vede ještě

někam jinam. Ale to, co je postačujícím důkazem pro křesťanství se zpětně vztahuje k narození Krista. Vidíte, odkud to bereme.

130 Ale nyní, jakožto sedmý den nyní, existuje mnoho letničních lidí, kteří jsou sabat - sabat, sabatisté, ostříhají sobotu, sabat. Oni říkají: „V Bibli neexistuje místo, které by stanovilo ostříhání sobo-... nedělního dne.“ Tedy, totéž mohu říci o sobotě v Novém zákoně. Vidíte? Tedy, sobota byla odpočinkem, který byl stanoven pro Židy. Bylo to tedy dáno pouze na nějaké období.

131 To může podnítit k další protichůdné otázce. Ale, všimněte si. Když Bůh odpočinul sedmého dne, sedmý den nebyl ještě ostříhán, jak shledáváme v Písmu, po dobu téměř patnácti století. A na poušti Bůh dal Izraeli sedmý den jakožto znamení mezi nimi a Bohem.

132 A Bůh odpočinul sedmého dne, je to připomínka na Jeho odpočinutí. Chci to říci tak trošku k prospěchu toho, který snad je adventistou sedmého dne, bratrem, sestrou, vidíte, oni mají sympatickou církev. A všimněte si, to je trošku v rozporu s nimi ohledně této záležitosti.

133 Bůh tedy posvětil sedmý den. Šest dnů to byl člověk. Sedmý den byl Božím odpočinutím, které je předobrazem, typem tisíciletí. Všimněte si teď toho, jak to hezky ladí. Když Ježíš přišel na zem, co se stalo důvodem ukřižování Ježíše, to bylo rušení dne sabatu, proti Ježíši vnesli pouze dvě obvinění, totiž „rušení soboty, a to, že se činil Bohem.“ A On řekl, že byl Pánem i sabatu. On měl... On byl rovněž Bohem sabatu, On byl Bohem. A tak neměli důvod, jak by jej obvinili.

134 Dovolte mi to jasně objasnit a ukázat, který vlastně den máme dodržet. Máme na to nějaké místo Písma? Zeptám se na to k vašemu dobru.

Je zde nějaké místo Písma, které by nám nařizovalo a opravňovalo nás k ostříhání neděle stejným způsobem, jako Židé ostříhali sobotu?

135 Nikoliv, přátelé, takové není. Není takové místo v Bibli, neboť v Novém Zákoně pro nás platí ostříhat buď sobotu, nebo neděli. **Ale důvodem proč dodržujeme neděli, je vzpomínka na zmrtvýchvstání.** Nic...

136 Jistě řeknete: „To dělá římskokatolická církev.“ Oni tvrdí, že to zavedli, ale pokud ano, pak svatý Pavel byl římským katolíkem, a rovněž Petr, Jan, Jakub a ti ostatní, neboť oni se scházeli ke své

bohoslužbě prvního dne týdne. A podle historiků jediným způsobem jak bylo možno rozpoznat **křesťanské a ortodoxní Židy** (oba chodili do synagógy), ale jedni chodili v sobotu (ti, kteří zapírali zmrtvýchvstání Ježíše), zatímco ti druzí přicházeli v neděli (kteří věřili, že Ježíš vstal z mrtvých). A to bylo to znamení. **A tak i bude, to je znamení i nyní, a možná se začne projevovat jakožto znamení šelmy.**

¹³⁷ Víím, že... slyšel jsem adventisty sedmého dne, tyto bratry, uvažovat o tom jakožto o pečeti Boží. Oni pravili: „Jste zapečetěni dodržováním soboty.“ V Bibli není místo, které by to obhajovalo.

¹³⁸ Ale je v Bibli odstavec, který praví, že jste zapečetěni, Efezským 4,30, tam stojí: „A nezarmucujte Ducha Svatého Božího, kterýmž znamenáni jste ke dni vykoupení,“ a to je křest Duchem Svatým.

¹³⁹ Mohu vám dokázat, že pečeti Boží je křest Duchem Svatým. Chápete? To je křest Duchem, ten je pečeti Boží. Nyní Izaiáš 28, on praví: „Poněvadž [měli] naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trochu odtud, trochu odjinud.“

¹⁴⁰ Pozoruj nyní, drahý příteli. Lidé, kteří přestali pracovat... podívejte, lidé se pokoušejí najít něco, čím by se zachránili. Není nic, co bys mohl pro to učinit. Jsi spasen milostí. Bůh povolává, Bůh zachraňuje. Ty pouze jdeš ve šlépějích Božích, tím to hasne. Tohle nemůžeš říkat. Taková je lidská povaha. Oni se snaží přestat jíst maso, oni se snaží ostříhat sobotní den, pokoušejí se... „přestaneš-li to činit.“ Nejsi zachráněn tím, že nebudeš jíst maso. Nejsi zachráněn *tím* a *oním*. Jsi zachráněn milostí! A Bůh svou milostí ti dává pokrm, věčný život. Vidíte, co tím míním? A věčný život je křest Duchem Svatým.

¹⁴¹ Dovolte mi něco ukázat. Co znamená slovo Sabat? Kdo ví, ať pozvedne ruku. Sabat? [Sestra říká: „Odpočínutí.“] Odpočínutí. Přesně. S-a-b-a-t, den sabatu, to znamená „o-d-p-o-č-i-n-u-t-í,“ den odpočínutí. Všimněte si okrajové poznámky ve vašich Biblích, a vyhledejte „den odpočínutí“. Pojdme nyní do 4. kapitoly Židům, rychle.

¹⁴² To je moje poslední otázka zde. A bratře, pohleď, zda bratr Neville má zde ještě něco. Víím, že několik z nich je stručných a nezabere nám to příliš hodně času. Promiňte, chci si to převzít.

¹⁴³ Když vidíte zde to slovo *odpočínutí*, pak víte, že to znamená „sabat.“

¹⁴⁴ Zde jsme v Novém zákoně. Ježíš ve sv. Matouši, začal v 5. kapitole sv. Matouše, a začal takto: „Slyšeli jste, že říkáno bylo starým:

Nezcizoložíš.“ Tedy, co to bylo? Zákon, přikázání. „Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí.“ **Změnil to, že ano?** „Slyšeli jste, že říkáno jest starým: Nezabiješ. Ale jáť pravím vám!“ **Změnil to, že ano?** (Myslíte si, že On nezměnil Zákon?) V pořádku. „Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, už jej zabil.“ Nic takového nebylo ve Starém Zákoně, tohle je Nový Zákon. On to prostě vrazil mnohem výše. Chápete? On pokročil dál a dal ve známost tato přikázání, ale On opomenul, přeskočil to čtvrté, které je sedmým dnem. Nyní v 7. kapitole, tady...

¹⁴⁵ V blahoslavenstvích On řekl: „Slyšeli jste, že říkáno jest starým, budeš, nebudeš, a já vám pravím něco jiného. Slyšeli jste, jak říkali: Zub za zub, oko za oko, ale já pravím vám! Slyšeli jste je praviti něco jiného, ale jáť pravím vám!“

¹⁴⁶ Na konci toho všeho On opomenul 4. přikázání. Ono praví: „Pamatuj na den sobotní, abys jej světil.“

Pojďtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám, duším vašim.

¹⁴⁷ Pozorujte nyní: „Kdokoliv by zcizoložil, budiž ukamenován,“ museli být zastiženi při samotném aktu cizoložství. Souhlasí to? A muselo to být vykonáno tělesně. „Kdokoliv zabije,“ musela to být vražda.

¹⁴⁸ Ale Ježíš řekl: „Kdokoliv pohledí na ženu,“ jeho duše, duch, ještě nic v jeho těle. Jeho duše je nyní vykoupěna, předtím nebyla, to byl pouze učitel, hleďte, chci říci ten zákon. Nyní On řekl: „Každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.“ Dále řekl: „Slyšeli jste, že říkáno jest starým: nezabiješ, ale jáť pravím vám: Že každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, už jej zabil.“

¹⁴⁹ On zde praví, jinými slovy, o sobotě, On praví:

Pojďtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám, duším vašim. (Nikoliv fyzickému tělu, nýbrž duši).

¹⁵⁰ Nyní poslyšte, poslouchajte teď Pavla. Můžete-li... hleďte, i když je horko, je náramně horko. Ale, podívejme se na to zblízka, abychom to mohli s jistotou rozhodnout. Pavel píše k Židům. Kdo byli Židé? Řekněte. Židé. Souhlasí to? To byli ti, kteří dodrželi Zákon, dodrželi sabat. Souhlasí to? Je to tak, bratře kazateli? Oni střežili sabat, střežili

Zákon. V pořádku.

151 Pavel zde uvádí Židy, skrze stíny a předobrazy, a ukazuje, co představoval Zákon: „Zákon byl stínem dobrých věcí, které přijíti měly,“ a pokračuje dále, a v jednom místě to zde znázorňuje na příkladu měsíce a slunce. Jakožto měsíc je pouhým odrazem slunce, které zrovna svítí v jiné zemi, nebo v jiném světě, ale on ho tu odzrcadluje. Ale nyní, a on nemohl... ale Židům 9.

152 Všimněte si tedy v Židech 4, on zde přistupuje k návrhu sabatu. Hledte:

Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjití do odpočinutí jeho...

153 Pavel promlouvá nyní k sobotním lidem, lidem dodržujícím sobotní den. „Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjití do sobotního dne,“ jinými slovy. Nebo jestliže si všimnete vašeho okrajového čtení: „Ostříhání sabatu.“ To písmenko „j“ je moje, ze Scofieldovy Bible, neboli „ostříhaní soboty.“ Vidíte? V pořádku.

Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjití do odpočinutí jeho,

nebo i nám zvěstováno jest, jako i oněmno, (dávno pod Zákonem) ale neprospěla jim řeč slyšená, nepřípojená k víře těch, kteříž slyšeli.

154 To bylo dávno pod Zákonem. Oni neměli víru, neboť nebylo ničeho, na čem by se mohli postavit. Chápete? V pořádku.

Nebot' vcházíme v odpočinutí my, kteříž jsme uvěřili, jakož řekl,...

155 A nyní „Jeho“ odpočinutí. Nyní to „Jeho,“ Kristovo odpočinutí. V pořádku, Jeho odpočinutí, Jeho „Sabat.“ A pokaždé, když použiji slovo odpočinutí, jak zde stojí psáno, řeknu „sabat,“ abyste tomu porozuměli ve smyslu zachovávaní dne. Chápete?

Nebot' vcházíme v odpočinutí my, kteříž jsme uvěřili, jakož řekl: Protož jsem přísáhl v hněvě svém, žeť nevejdou v odpočinutí mé, ačkoli... (nyní naslouchejte poselství Pavla o posvěceném dni) ... dokonána jsou díla od ustanovení světa.

Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni za účelem odpočinutí, neboli sabatu... (Souhlasí to? Chci

to zde zdůraznit, chápejte.)

Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I odpočinul Bůh dne sedmého ode všech skutků svých.

¹⁵⁶ To byl jeho sedmý den. Inu, Pavel připouští, že Bůh jim to vskutku dal, ten sedmý den. A Bůh odpočinul sedmého dne a požehnal tomu sobotnímu dni, posvětil jej, posvětil, a učinil dnem odpočínutí. Bůh to učinil, odpočinul ode všech skutků svých.

A tuto zase: Že nevejdou v odpočínutí Mé. (To praví Ježíš.)

¹⁵⁷ Tedy někde musí být nějaký jiný sabat. Kde on je? Vzpomeňte si tohle zde, „Odpočínutí Boží,“ sedmý den. Pavel řekl: „Oni to měli na jistém místě.“ Ale nyní znovu opakuje: „Kdyby vešli do mého odpočínutí,“ praví o tom Ježíš u Matouše.

A poněvadž vždy na tom jest, že někteří mají vejít do něho, a ti, kterýmž prvé zvěstováno jest, nevešli pro nevěru,

opět...

¹⁵⁸ Nyní naslouchejte pozorně! Všichni naslouchejte, řekněte: „Amen!“ [Shromáždění praví: „Amen.“] Poslyšte:

Opět ukládá den jakýsi...

¹⁵⁹ On ukládá jeden den. Co to bylo? Všichni to řekněte najednou! Souhlasí to? On uložil na tomto místě sedmý den týdne jakožto sabat.

Opět ukládá den jakýsi: Dnes, skrze Davida (v žalmech), po takovém času pravě, (dokud nepřišel Ježíš, poprvé) ... jakož řečeno jest: Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatrvejte srdcí svých. (Zde přichází jiné odpočínutí; nikoliv to fyzické, nýbrž duchovní).

¹⁶⁰ Pozorujte nyní. Řeknete tedy: „Tedy i my máme odpočínutí sedmého dne.“ Vydržte ještě na okamžik. Přečtěme si další verš, hleďte, nespěchejme tolik. V pořádku:

Nebo byť byl Jozue v odpočínutí je uvedl... nebo byť byl Jozue v odpočínutí je uvedl, nebyť by potom mluvil o jiném dni.

¹⁶¹ Když On změnil Zákon, od Zákona k milosti, copak jim také neměl dát den k odpočinku, den odpočínutí, nějaký stanovený den?

A On se o sabatu vůbec nezminil. Neřekl rovněž nic o neděli, neřekl nic o sobotě. Ale zde je co On řekl, co řekl Pavel. Poslouchejte nyní: „Tedy...” 19, ne 9. verš:

A protož zůstávat sabat lidu Božímu. (To je pro dnešek!) **A protož zůstávat... sobota lidu Božímu.**

Nebo kdožkoli (ty i já) **všel v odpočinutí jeho** (odpočinutí Ježíšovo: Pojdte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi, já vám odpočinutí dám), **takét i on** (ty i já) **odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od svých.**

162 Amen! To je naše sobota. Souhlasí to?

Snažmež se tedy... (praví Pavel)... **vjíti do toho odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry** (co se týče dnů a tak dále, podívejte).

Živát [jest] **zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahujet až... do rozdělení i duše... a rozeznává myšlení i mínění...** (podívejme) ... **ducha i...** (moment) ... **rozdělení i duše i ducha i kloubů i morku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce.**

A není stvoření, kteréž by nebylo zjevné před obličejem jeho, nýbrž všechny věci jsou nahé a odkryté očima toho, o kterémž jest řeč naše.

163 Pohledte teď, Bůh odpočinul sedmého dne, stvořil sedmý den, dal ho Židům na památku. Když je řeč o sv. Pavlu. Poslyšte! Myslíte si, že to vymyslel on? Myslíte si, že měl na to právo? Přece co on řekl ke Galatským 1, 8? „Ale bychom pak i my neb anděl z nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď.“ Vidíte, evangelia jsou jasná. Pozorujte dále.

164 „Dobře, bratře Branhame, co ale mohu udělat, kromě toho, že věřím v Ježíše Krista?“ Ne. To není ještě odpočinutí.

165 Chceš-li vědět, co... kolik z vás by chtělo vědět, co je pravým křesťanským odpočinutím, řekněte: „Amen.“ [Shromáždění praví: „Amen.“] Pokud chcete, můžete si to poznamenat, Izaiáš 28. On řekl: „Naučení za naučením - naučením,” praví, „naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trochu odtud, trochu od onud, a držte se pevně toho, co je správné.“ Prorok zde hovoří o tom

přicházejícím čase, o tom odpočinutí, sobotě. Přečtěte si celou kapitolu, podívejte, on praví: „V té době bude odstraněn sobotní den,“ a v sobotu budou prodávat boty, stejně tak, jak to dělali v pondělí nebo kterýkoliv jiný den. Vidíte? On řekl: „Kdy nastane to znamení?“ Řekl:

... naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud, držte se pevně toho, co je správné.

A však [jako by] neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto,

... *A totoť jest sobota, odpočinutí*, o kterém jsem pravil, že do něho vejdou. Ale kvůli tomu oni zatvrdili svá srdce a vrtěli hlavami a odvrhli to. (Stejně tak, jak to učinili v den letnic, když Duch Boží sestoupil na lidi, a poprvé byl lidem udělen Duch Svatý, tehdy v den letnic. To je odpočinutí, sobota Božího lidu.)

¹⁶⁶ A proto jediným důvodem, proč dodržujeme neděli je to, že to začali dělat naši starověcí otcové v Bibli, sv. Pavel, sv. Matouš, Marek, Lukáš, a ti ostatní, oni šli od domu do domu, oni konali večeri Páně prvního dne týdne, kdy se učedníci spolu scházeli, a říkali tomu nikoliv sobota, nýbrž den Páně.

¹⁶⁷ Jan na ostrově Patmos řekl, že v neděli už byl v církvi svátek: „Byl jsem v Duchu v den Páně.“ Tak je to. Vidíte? A potom viděl...

¹⁶⁸ A nyní den Páně je tím dnem, kdy vstal Pán. Můžete se podívat do spisů historiků, Josepha, Actibuse [nevýrazná výslovnost] a mnoha dalších. Ne Actibuse, ó, neumím to... kteréhokoliv z těch východních spisovatelů, tam to naleznete. Církevní historici, *Foxova kniha mučedníků*, mnoho jiných, a zjistíte, že jediný rozdíl... to je skupina židů. Jeden z nich je nazval kanibaly, to měli být křesťané. On řekl: „Byl jeden muž, kterého popravil Pontský Pilát, a jeho učedníci přišli, a ukradli jeho tělo. Schovali je, a každou neděli po kousku ho pojídají.“ Oni přijímali večeri Páně, vidíte. Oni... oni přijímali Jeho tělo, vizte. Oni řekli, že přijímají tělo Páně, a on řekl, že jsou „kanibaly.“ Řekl: „Scházejí se k jídlu první den v týdnu, spolu pojídají tělo toho muže.“

¹⁶⁹ A jediným způsobem jak se mohlo rozpoznat, kdo ostříhá zákon a hořce popírá zmrtvýchvstání, a kdo je křesťanem a věří v zmrtvýchvstání, bylo, že jeden chodil do kostela v sobotu a ten druhý chodil do kostela v neděli, to bylo tím rozlišovacím znaménkem mezi nimi.

170 Je to dosti tvrdé, že? V pořádku. Doufám, že to pochopí. Duch Svatý je...

171 Máš zde ještě něco, bratře? Chceš... chceš, chceš přijít sem nahoru, a zodpovědět to? Rád bych to zde viděl. Ó, ano.

OTÁZKA: (5)

**Budou mít Židé ještě možnost být spaseni, poté,
kdy čas pohanů pomine?**

172 Ó, aj, není to prvotřídní?! Hm, nezbyvá nám dost času, abychom se do toho dost zhloubali, ale dovolu mi alespoň říci toto. A vy přijmete má slova, ukáži vám to. Skrže... jestliže přijmete má slova, jak jsem je, vzhledem k Bohu, objasnil, můžete pak odejít a přesvědčit se o tom, a naleznete to sami. Neboť si dokáží představit... nevidím na hodiny, ale si myslím, že už je po... kolik vlastně je hodin? Co? Půl desáté. Musím ještě do nemocnice, musím ještě do New Albany, musím odjet z Jeffersonville za pět půl čtvrté ráno. A tak... tento týden jsem se nedostal na lůžko nikdy před druhou, třetí hodinou ranní.

173 Nuže, všimněte si, pospíchejme, abychom to pochopili. Ano, můj drahý křesťanský příteli, den pohanů se skončil, končí se nyní. A Bůh se obrátí k Židům. A dovolu mi říci této malé církevní obci, že se neustále modlím. A proroctví související s tím, z jiných částí země sem přímo proudí. Věřím, že Židé... nechte si nyní na sobě ještě na okamžik kabáty.

174 Židé nebyli nikdy s to pochopit tu jednu stránku křesťanské církve. Židé mi řekli, nejednou: „Bratře, nemůžeš rozseknout Boha na tři části, a tak mi ho podat.“ Židé mají jednoho Boha, a tím je Jehova.

175 A pohané to znetvořili, v takové míře, že se v tom svým způsobem zamotali, kvůli vědění. Věřím, že jeho koncepce o tom je taková, že nejsou tři Bohové. Je jeden Bůh, tři projevy. Tři osobnosti v jednom Bohu. A jestliže vezmeš poselství, jak jsem to řekl Hymanu Applemanovi... mnozí z vás jej znají. On řekl: „Bratře Branhamo, jestliže zanešeš toto poselství do Palestiny, s těmi doprovodnými znameními a zázraky,“ řekl: „Milión židů tam přijme Ježíše Krista jakožto osobního Spasitele.“ Vidíte, tak to je. Tedy, řekl jsem...

176 Zde je poselství, které zde máme. Ježíš je Jehova zahalený v těle, který sestoupil v zahalení. Nyní tedy Bůh (Otec, Syn a Duch svatý) není jako váš prst, jeden, jak si myslí někteří lidé. Vcelku to vypadá tak jako... ne, Bůh je... před chvílí jsem to tu před vámi odhalil,

že existuje trojice v jednom.

177 Jsem pro trojici v jednom. Já jsem duše, tělo a duch, v jedné osobě. Souhlasí to? Jistě. Skládám se z buněk, krve, nervů, a vše je v jedné bytosti. Chápete? Všechno, na co patříte, je v trojici, a trojice je v jednom.

178 V korábu byla trojice. Přízemí, pro plazy, druhé podlaží pro ptáky, létající živočichy, a třetí podlaží pro Noema a jeho rodinu. Všechno!

179 Ve stánku. Tam bylo místo pro shromáždění, svaté místo, a svatyni svatých. Vidíte?

180 A byly zde tři úřady. Otcovství, Synovství, a úřad Ducha svatého. Chápete, co tím míním? Ale všechny tři... přece neříkáme „naši bohové.“ To je pohanské, a Židé o tom ví. Ale když mu to můžeš vysvětlit tak, že Ježíš je Bohem, Bohem Jehovou, a nikoliv druhou nebo třetí osobou, ale že to je stále ta stejná osoba, která projevuje sebe. Vidíte? A potom pomocí znamení a zázraků prokázat, že Ježíš vstal z mrtvých.

181 A ten doktor Reedhead...

182 Tenkrát tento bratr, učitel v církvi... učitel nad... školní učitel, zde v církvi. Zeptal jsem se jej... podal jsem ruku jeho manželce a dítěti. On sem přišel jednou večer, aby mne slyšel kázat. Myslím si, že jsou zde, pokud neodešli, tuším, že on je učitelem v Louisville. Každopádně tam byli a chtěli mne slyšet.

183 To je pozoruhodné, ten muž přišel do mého domu, on a ještě jeden (a navíc Žid), bylo to před několika měsíci. A on řekl: „Bratře Branham, mám tolik vědeckých hodností u Bob Jonese. Ukončil jsem Wheaton.“ Celé to obrovské vzdělání, které v něm bylo nahromaděno! On řekl: „Věřil jsem Bohu, pokud jsem byl ještě dítětem.“ A řekl: „Ale můj život je stále prázdný!“ On řekl: „Copak se mylili ti učitelé?“

184 Zde je ta představa. Jestliže někdo... jestliže někdo z vás byl někdy večer v Open Door [Otevřených dveřích - zřejmě název nějaké církevní organizace], když tam spolu kázali. On řekl: „Když mám svou...“ Inu, poslyšte, malá modlitebna, neboť vaše modlitby a další ty věci byly tomu nápomocné, poslyšte. On mi to kdysi říkal zde v domě.

185 Přišel do mého domu a řekl: „Bratře Branham,“ řekl, „byl jsem ohromen.“ On řekl: „Existuje něco většího než to, čemu jsem uvěřil, a co jsem přijal, totiž Krista, jako svého osobního Spasitele? A věřím,

že jsem znovuzrozen z Ducha, ale nemám o tom žádné svědectví.“

186 Řekl jsem: „Bratře, ač to říkám hrozně nerad, učitelé tě svedli, tvá škola.“

187 Podívejte se, mohu to tak říci, nevěřím v cestování do nebe autostopem: „Věříte tomu ve svých církvích?“ Nikdy jsem tu nespatrił nic kromě... „Bible praví tohle, věříš tomu?“ Tomu věří rovněž ďábel, a chvěje se! **To nevězí v tom, čemu věříš.** Tvůj duch musí osvědčovat spolu s Jeho Duchem, že syny a dcerami Božími jste, skrze narození se znovu a přijetí křtu Duchem svatým.

188 On řekl: „Bratře Branhame, co si myslíš o letničních?“

189 Řekl jsem: „To je důvod, proč s nimi udržuji styky. To je důvod, proč si s nimi pohrávám, oni mají něco, co nemáš ty.“ Řekl jsem: „S celým jejich fanatismem, a tak dále, oni mají pravdu, o které ty nemáš ponětí.“ A hovořil jsem s jedním z největších lidí v Americe, zrovna potom. Ano, příteli. On je presidentem Súdánské misie, je jedním z největších na celém světě, fundamentální do morku kosti. On znal Písma a *smrt, pohřeb, vzkříšení*, kázal jako ohnivá koule. Ale to nestačí. Ďábel to rovněž dokáže. Ďábel je rovněž naprosto fundamentální.

190 Ale, bratře, Ježíš Kristus řekl: „Nenarodí-li se kdo z Ducha Božího, nemůže viděti království Božího.“

191 Ne pouze kvůli tomu, že řeknete: „Ano, věřím tomu. Ano, takhle věřím. Věřím tomu. Ano.“ To nestačí. **To musí být skutečné prožití znovuzrození.** To musí být něco mezi tebou a Bohem, co tě ujistí v tom, že jsi přešel ze smrti do života.

192 Řekl: „Bratře Branhame, mohl bych přijmout Ducha Svatého?“

193 Řekl jsem: „Jen co jsem onehdy položil ruce na Hymana Applemana, on přijal Ducha Svatého.“

194 Ten druhý Žid začal plakat, rozbil skleničku na malém konferenčním stole, a vyronil na něj celou louži slz. Oba řekli: „Bratře Branhame, jak je možné přijmout Ducha Svatého?“ Učenci, nejchytřejší, duchaplní! Ti nejlepší, které máme zde v zemi!

195 A já řekl: „Apoštolská cesta přijetí Ducha Svatého je skrze vzkládání rukou.“ Tak je to.

196 „Vkládání rukou.“ Ananiáš přišel a vložil ruce na Pavla, aby přijal zrak a byl naplněn Duchem Svatým.

197 Filip šel a kázal, a pokřtil celou skupinu ve jménu Ježíše Krista. Duch Svatý na nikoho nesestoupil, neboť klíče měl Petr. A přišel a vložil na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého. Je to pravda?

198 Pavel ve Skutcích 19, poté, co tam přišel. Apollo byl typem Billy Grahama, konal velikou probuzeneckou kampaň, a měli nádherný čas. On řekl: „Přijali jste Ducha Svatého poté, co jste uvěřili?“ Této skupině baptistů.

199 Oni řekli: „Jsme následovníky Jana. Víme! Apollos je naším kazatelem, on je obráceným advokátem, nejchytřejší to muž v zemi.“

200 On řekl: „Ale přijali jste Ducha Svatého uvěřivše?“

Řekli: „Ani nevíme, že je Duch Svatý.“

On řekl: „Jak jste tedy pokřtěni?“

Řekli: „Jsme pokřtěni na Jana.“

201 On řekl: „Jan křtil křtem pokání a řekl, abyste věřili tomu, který přijde, totiž Ježíši Kristu.“ A když to uslyšeli, byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. A Pavel vložil na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého, a začali mluvit jazyky, a oslavovat Boha. To je tak jasné, jak moje známost Písma.

202 Pohled, nyní, příteli! Snad ve tvém názoru může být nepatrný rozdíl, protože jsi zamotaný do všeho možného. Ale opřeme se o to, a nebudeme se pokoušet vložit do toho vlastní výklad. Stůjme v tom, co praví Bible, a ten nechme klidně na pokoji.

203 A já jsem řekl: „Vložit ruce na ty, jež hledají Ducha Svatého.“

204 On řekl: „Vložil bys na nás ruce a požádal Boha, aby nám požehnal, a dal nám Ducha Svatého?“

205 Řekl jsem: „Ano.“ A poklekli jsme na podlahu a modlil jsem za ně s vložením rukou. A několik týdnů později oba obdrželi křest Duchem Svatým. A když křest Duchem Svatým obdržel doktor Reedhead, začal mluvit jinými jazyky. Ano, přátelé.

206 A vaše Súdánská mise praví: „Nemáme místo pro lidi, kteří mluví v jazycích.“

207 A on přišel ke mně a řekl: „Mluví někdo v jazycích?“

208 „Jakže, proč?“ Řekl jsem: „Oni nemají místo pro Ježíše Krista, protože Ježíš Kristus mluvil v neznámých jazycích.“

209 Nemohli akceptovat Pavlovo učení, Pavel totiž mluvil v jazycích víc než ti všichni ostatní.

210 Někdo mi včera řekl: „Raději bych promluvil pět srozumitelných slov.“

211 Ale Pavlovo učení praví: „A takž, bratří, snažte se o to, abyste prorokovali, a jazyky mluvití nezbraňujte.“ A jim se zabraňuje mluvit v jazycích!

212 Mluvení v jazycích je božský dar, který patří církvi stejně tak včera, jak onehdy na počátku. To je naprosto pravdivé. Ano, jistě! Je to stejné, jako kdybyste popírali znovuzrození, popírali všechno, co učil Ježíš, jestliže se to snažíte odseknout.

213 Kvůli tomu můžete zdivočet, s mnohými se to vskutku stalo. Ale já pravím: „To má své místo.“ Je to jako pár bot, když zakoupíš pár bot, jazyky jsou v nich. A to je pravda. Když jsi v Kristově těle, Bůh má prostřený celý stůl. Bratře, On má radost, On má pokoj.

214 Kdybych přišel k tvému stolu a posadil se tam, a ty bys mi řekl: „Kazateli, pojď se mnou jíst,“ uvěřil bych, že mne máte rádi. A měli byste fazole a brambory, a mrkev, a pečené kuře, a koláč z dýně, a zmrzlinu, vše by bylo připraveno. Tedy, věřím, že bych byl pozván stejně tak k těm bramborám, jako i fazolím. Ale háček je v tom, abych se cítil být pozván k tomu kuřeti tak, jako k tomu koláči. Na stole je všechno. A stačí, když řeknu: „Podáte mi, prosím, koláč?“ A věřím se svobodným srdcem, že s laskavostí mi řeknete: „Samozřejmě, můj bratře, jen si vezmi hezký, veliký kus.“ Souhlasí to? Kdybych řekl: „Můžete mi podat brambory?“

„Jistě, samozřejmě, bratře, zde jsou.“

215 Každé spasitelné požehnání, za které umřel Ježíš a dobyl ve svém vykoupení na Golgotě, ono je položeno před tebou na stole, a každý věřící před ním sedí. Haleluja! Pokud mi je třeba uzdravení řeknu: „Otče, podej mi trošku uzdravení,“ a já si to naliji na svůj talíř, sním takovou velikou... ale pokud chceš umřít hladu, prosím. Ano, přátelé. A proroctví, mluvení v jazycích...

216 A potom ten muž tam napsal, on nevěděl, že já jsem mluvil,... že sám jsem mluvil v jazycích. A on píše tu knihu, uvidíte, že to rozpráší národy. A kromě toho ten muž má pětadvacet vynikajících kazatelů z Biblického institutu Moodyho, kteří hledají dar mluvení v jazycích. Fundamentální lidé se převrátili vzhůru nohama. Křesťanský život

tento měsíc, podívejte se do magazínu *Křesťanský život* z tohoto měsíce, na stránce 19, a uvidíte, jak ten význačný doktor teologie řekl: „Přijmeme to? Neztratili jsme něco?“

²¹⁷ Slyším, jak přichází vydatný déšť! Vy jste to pěkně zamotali, ale to musí přijít na takové místo, na kterém Bůh pořádně zatřese tímto pohanským světem skrze křest Ducha Svatého, kterého vyleje v plnosti a moci, a znameními, a divy. Důvod proč... letniční byli zahnáni do úzkých a zdívočeli kvůli různým takovým věcem, ten čas ještě prostě nedozrál. To je důvod toho celého fanatismu. Ale to je Boží zaslíbení a Boží Slovo, a ono se musí naplnit, protože to řekl Bůh. A já věřím, že krátce před vypršením věku pohanů, že Bůh to vyleje na ty fundamentalisty.

²¹⁸ Tento měsíc se můžete o tom dočíst v *Reader Digestu*, v jeho srpnovém vydání. Jděte a podívejte se, jak ten metodistický kazatel se tam za kazatelnou modlil za toho ležícího muže tam na nemocničním lůžku, a přišlo svědectví Ducha Svatého, a ten muž byl dokonale uzdraven. Haleluja! Jistě. Bůh sem na stůl položil božské uzdravení! On zde na stole má proroctví! On má na tom stole mluvení v jazycích! On má v Těle devět duchovních darů, a vy jste zváni k jednomu každému! Haleluja! Ano, přátelé, zde to máme.

Vrátí se Židé na konci pohanů?

²¹⁹ Ano, přátelé. Mnoho míst Písma, sestro, bratře, kýmkoliv jsi. Třeba Joel: „Co pozůstalo po housenkách, snědly kobyly,“ a tak dále, ten strom. A sám Ježíš řekl, jak se vrátí, a tak dále. Ó, celé Písmo, Daniel, a všude jinde, o tom mluví. Ano, Ježíš řekl: „Když spatříte fíkový strom, že jeho ratolest už vyráží listí, poznáváte, že léto je blízko.“

Tuším, že ta další otázka s tím souvisí:

OTÁZKA: (6)

Věříš, že návrat Židů do Palestiny je vyplněním proroctví? Slyšeli jsme, že ses chystal do Palestiny, je to pravda?

²²⁰ Ano. Ano, přátelé. Dovolte mi něco říci, jedna z největších... chcete-li vědět, jaké je roční období, podívejte se do **kalendáře**. Chcete-li vědět, která je noční hodina, podívejte se na **hodiny**. Chcete-li vědět, v jaké době žijeme, podívejte se, kde se nacházejí **Židé**. **To jsou Boží hodiny.**

221 A podívejte se! V tu noc, přesně v tu noc, kdy jsem se setkal v 1946 roce s andělem Páně, 17. května v Green Mill v Indianě, toho samého dne byla podepsána mírová smlouva pro Židy, a byli ustanoveni jako národ, poprvé po pětadvaceti stoletích. Haleluja!

222 A dnes večer nad Jeruzalémem vlaje nejstarší vlajka na světě, šesticípá Davidova hvězda, poprvé za dva a půl tisíce let, od doby odvedení do Babylonu. Ježíš řekl: „Když spatříte fíkový strom, že jeho ratolest už pučí.“ Zde to máme! On zde řekl: „Naučte se tomuto podobenství. Poznáváte, že léto je blízko. Tak i vy, až uvidíte toto všechno, vězte, že je blízko, že už je ve dveřích.“ Jsme na konci času.

223 Podívejte se na Danielovu „ohavnost,“ a tak dále, víte, Ježíš řekl: „Když přijde ten veliký kníže, on bude prorokovat 1260 dnů,“ což znamená tři roky a šest měsíců. A přesně to zvěstoval Ježíš. On přišel pouze k Židům, a potom bude vyřát, jako oběť za lid. A „ohavnost zpuštění,“ mohamedáni tam postavili Omarovu mešitu. „A Jeruzalémské zdi tlačeny budou,“ (och, dokdy?) „dokud se nenaplní časy pohanů.“ A potom On se znovu vrátí k Židům, a potom bude mít místo bitva o Armageddon... tam On povolal pohany, aby si vyvolil lid pro své jméno, svou nevěstu. Všimněte si. Ano, přátelé. Povstane tam ještě sto čtyřicet čtyři tisíc, a budou to všechno vykoupení Židé. Všichni tito...

224 Potom, když církev bude vzata vzhůru, ukáží se Mojžíš a Eliáš, ve Zjevení 11, a budou jim kázat Ježíše Krista. A Duch Svatý bude vzat zprostřed pohanů a nastane Vytržení, a vzetí církve. A Židům, kteří tu pozůstanou, bude kázáno tři a půl let, neboť On řekl: „Sedmdesáte téhodnů odečteno je lidu tvému, a zabit bude Mesiáš uprostřed nich.“ Když On se odebere pryč, Židům se dostane místo, a potom oni budou mít ještě dalších tři a půl roku, aby jim bylo kázáno o Ježíši Kristu.

225 Jistě, Židé přicházejí. A já věřím, bratře, že když oni tentokrát přijdou do Palestiny... ó, prosím pěkně! Oni už teď čtou Bibli.

226 Ještě jednu myšlenku, a potom zde mám takovou menší, kratší otázku, a tím to bude ukončeno. Ta jedna zde, si myslím, to je modlitební žádost.

227 Pohledte na to! Doktor Reedhead řekl, když tam stál a hovořil s jedním mohamedánem...

228 Nyní pozorně nastavte uši. Mohamedánů, těch jsem měl na dvacet tisíc, a přišli k Pánu Ježíši, když v Africe uviděli znamení a zázraky. Bylo jich tam kolem dvaceti tisíc, celkem třicet tisíc,

a myslím, že těch, kteří přišli, bylo deset tisíc, neboť ta převážná většina byli mohamedáni. A když oni tam stáli, řekl jsem: „Kdo z vašich proroků ve svatyni může uzdravit toho nemocného muže?“ Řekl jsem: „Vy domorodci, která z vašich model, může uzdravit tohoto muže?“ Řekl jsem: „Žádný z nich! Žádný prorok v chrámu... spíše žádný prorok.“ A řekl jsem: **„Žádná modla to rovněž nemůže udělat. Stejně tak ani já.** Ale nebeský Bůh vzbudil svého Syna Ježíše Krista, který žije dnes uprostřed lidí, který ho tak naprosto uzdravil, že jej zde můžete vidět státi zdravého.“ Byl to člověk s řetězem kolem krku, kterého museli vodit jako psa. Během jediné minuty stál na svých nohách normální a zdravý.

229 A jednou v noci když jsme seděli v autě, mi doktor Reedhead řekl: „Ó, aj!“ Když jsme o tom uvažovali. On řekl tomu mohamedánovi, který k němu přišel, řekl, že s tím mohamedánem hovořil, a že to byl velice vzdělaný muž. On řekl: „Ano, pane, proč se příteli nezřekneš svého starého mrtvého proroka Mohameda?“

230 Inu, pamatujte, mohamedáni věří v Boha. Tam v Africe mají veliký „gong“, ten zvon tam *takhle* visí. A oni vezmou velké pryžové kladivo, a *takhle* do něj udeří, a je to slyšet po celé krajině. A každý mohamedán se zastaví, a kněží přicházejí, aby promluvili k lidem, a praví jim: „Je jeden pravdivý a živý Bůh a Mohamed je jeho prorok.“

231 To jsou děti, Izmaele. Vidíte, z Agar, jsou to synové Abraháma. Vidíte? Věří v pravého Boha Jehovu, ale myslí si, že Ježíš... (to je... On je naším Vykupitelem, poslaným k pohanům ze svobodné ženy, Izák, vidíte, skrze Sárú). A oni přišli skrze Agar, Izmaele, z toho jsou mohamedáni.

232 A u Mohamedova hrobu, měli byste to vidět, je to úchvatné, ta veliká hrobka. A po dva tisíce let tam stojí bílý osedlaný kůň. Mohamed zaslíbil, že jednou vstane z mrtvých, a potom sedne na toho hřebce, a podrobí si svět. A každou chvíli oni toho koně vyměňují, a tak čeká spolu s věrnou gardou, stojí, a čeká na to, že Mohamed vstane z mrtvých. Od té doby minulo dva tisíce let.

233 Oni věří v Ježíše, říkají, že byl prorokem. Na zdech starého Jeruzaléma je postavena taková veliká schránka, která je pro příchod Mohameda a taková malá schránka je pro příchod Ježíše. A oni praví: „Ježíš nebyl ukřižován, ti lidé byli pomateni.“ Praví: „On vsedl na koně a odjel.“ Vidíte? Tomu oni věří.

234 Oni si dělají mezi očima červenou skvrnu. Vy, kteří jezdíte do

Indie, si toho jistě všimnete. Aj, stojí tam v tisících.

²³⁵ A potom ten doktor Reedhead řekl, zatím co tam stál, řekl: „Proč tedy neodvrhnete toho starého mrtvého proroka, a nepřijmete toho, který vstal z mrtvých, a je živým Kristem?“ Inu, on byl vzdělaný a věděl, jak se vyjadřovat.

²³⁶ Řekl, že ten mohamedán na něj pohleděl (chytrý, vzdělaný muž, on studoval zde, v Americe) on řekl: „Pane, ctihodný pane, co pro mne ještě může tvůj vzkrísený Ježíš učinit, co by neučinil můj mrtvý prorok?“ Řekl: „Můj mrtvý prorok mi zaslíbil život po smrti. To je totéž, co učinil Ježíš.“ Dobrá, on něco měl. Řekl: „Oba napsali knihu. Vy věříte té, kterou napsal Ježíš, já věřím té, kterou napsal Mohamed. Oni oba zaslíbili život.“ Řekl: „Co by ještě mohl tvůj Ježíš učinit pro mne, co by neučinil Mohamed?“ Ano, ten muž, v těch skrovných faktech měl pravdu. On řekl: „Ale okamžik, milý příteli.“ On řekl: „Můj Mohamed mi nikdy neslíbil takové věci, jako Ježíš. Váš Ježíš slíbil... oni řekli: ‚On vstal,‘ a měl po celou dobu zůstat s vámi, do skonání světa, a ta stejná znamení a zázraky, které On konal, vás měla provázet do skonání světa. On měl léčit nemocné a křísit mrtvé, očišťovat malomocné, a vyhánět dábly.“ Řekl: „Studoval jsem křesťanství důkladně.“ Řekl: „Ukažte mi učitele, který by předvedl Ježíše Krista a já uvěřím, že On vstal z mrtvých. Ale i tak... Mohamed nám nikdy takové věci neslíbil, on nám zaslíbil pouze život po smrti. A to je totéž, co učíte vy, ale opomíjíte to ostatní.“ Ten muž měl pravdu, ten mohamedán měl skutečně pravdu.

²³⁷ Doktor Reedhead řekl, že stál a plakal. Řekl: „Bratře Branhame, myslel jsem na tebe.“ A přichvátal, a přišel sem, a já jsem vložil na něj ruce, a byl pokřtěn Duchem Svatým. A on teď má dokonce vidění, a tak dále. Nechtě se nyní s ním setká ten mohamedán! On je jiným mužem!

²³⁸ Pravím, že náš Ježíš vstal z mrtvých, a on dnes žije. A že dnes koná ty stejné věci, které konal tehdy, všechna znamení a zázraky. **A vy, fundamentální lidé, kteří zde sedíte a snažíte se to vyvrátit, a nechat si ujít tuto fundamentální část Bible.** To naprosto souhlasí. Ježíš Kristus, ten zmrtvýchvstalý Syn Boží, může skrze vás promluvit v jiných jazycích, může skrze vás prorokovat, skrze vás může ukázat vidění, skrze vás vykládat neznámé jazyky. A to vše je částí z Něj.

²³⁹ A vzít *tuto* Jeho část a zahodit *tamtu* Jeho část, to je jako kdybyste mne rozsekli na polovinu, a vzali má bedra a nohy, a řekli, že

mne máte, kdežto tuto část byste nepřijali.

²⁴⁰ Budťo mne přijmete v celku... a z toho důvodu jsem kazatelem plného evangelia, který věří, že všechno, co bylo Bohem vyřčeno, je pravda. Amen! Sláva! Teď se cítím jako holly roller. Ano, přátelé. Věřím tomu!

OTÁZKA: (7)

Matouš 24,29 praví o tom, že: „Slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého, a hvězdy budou padat z nebe.“ Stane se to před, nebo po vytržení, nebo těsně předtím, než Ježíš přijde kralovat na zem?

²⁴¹ Podle mého jednoduchého přesvědčení, nerad bych... nevím, myslím, že je zde řeč o Matouši 24. Tedy, Ježíš se zmiňuje o hvězdách a jiných věcech, které budou padat, věřím, že to bude krátce předtím, než doba soužení udeří na zem.

²⁴² Měl jsem takovou zvláštní myšlenku, se kterou mnozí z vás nebudou se mnou souhlasit, neboť si mohu představit některé z těch starousedlíků, kteří slyšeli o tom nauku, kterou jsme zde probírali. Vidíte, nevěřím tomu, že by církev měla jít obdobím soužení. Věřím, že církev... hleďte, já... učím pouze tak, že Nový Zákon je zakotven ve starozákonních předobrazech, právě jak Duch Svatý je sobotním dnem, a tak dále. Všechno tam je stínem.

²⁴³ Pohledte tam do Starého Zákona. Když vidíte přicházející rány, oni byli v Egyptě. Že ano? A Bůh si vyvedl svůj lid, pryč do zaslíbené země. Souhlasí to? A Izrael nebyl zasažen ani jedinou ranou. Právě když tyto rány... předtím než přišly, oni vešli do země Gosen. Souhlasí to? A slunce se tam nesetmělo, tam nebyli komáři, tam nebyly žáby, tam nebyly vši ani bouřky, blesky, dobytek nebyl usmrcen, a všechno co měli, bylo ušetřeno, v Gosen. Souhlasí to? To je předobraz církve odcházející před obdobím soužení. Ježíš řekl: „A když se toto počne dít, pohleďtež a pozdvihnětež hlav svých, protože se přibližuje vykoupení vaše.“ Chápete?

²⁴⁴ Věřím, že měsíc, slunce a hvězdy... oni potom řekli... půjdu dál a přečtu to, řekl: „Lidé budou pobíhat a chovat se... a... padat... hledat, jak by se mohli zabít, a nebudou moci, a tak dále.“ Věřím, že se to stane krátce před soužením.

²⁴⁵ Pozorujte, jak přichází soužení. Když udeří soužení, církev půjde nahoru. Pamatujte, pouze ta obyčejná církev bez Ducha Svatého

půjde dobou soužení. A projdou pouze vyvolení.

246 Ó, mohl bych se zde jen na okamžik zmínit o jisté závažné věci. Dáte mi ještě tři minuty? Jak jsou nazváni lidé ve vytržení, ten zbytek? Souhlasí to? V pořádku... minil jsem Nevěstu. Inu, ten zbytek zůstal.

247 Když si žena stříhá na sukni, postup je takový. Ona rozloží látku (je to tak?), ten kousek látky. A položí na to ten střih, a připevní látku tam, kde ji má uštíhnout. Souhlasí to?

248 Ó, bratře, to by ti mělo udělat dobře! Kdo způsobí vyvolení? Bůh způsobuje vyvolení! Souhlasí to? Mně nepřísluší se k tomu vyjádřit, to dělá On. **A On přiloží ten střih, na koho chce.** Je to pravda?

249 Bylo tedy deset panen, které vyšly na setkání s ženichem. Souhlasí to?

250 Co je to panna? *Panna* znamená „čistá, svatá.“ Souhlasí to? Co je to za dívku, panna? To je dívka, které se nikdo nedotknul, ona je pannou. Co může být tak čisté, jak panenský olivový olej? To znamená, že byl destilovaný tak dlouho, dokud nedocílil stavu panenství, naprosté čistoty. A co to je panenské zlato? Ono vznikne, kdy všechna struska... ono prošlo výhní, a tak dále, dokud nebyla varem odstraněna všechna struska. Souhlasí to? Všechno železo a pyrit, a všechno ostatní bylo horkem odstraněno, a nachází se v panenském stavu.

251 Tedy, bylo jich deset, které šly naproti ženichovi. Řekl to Ježíš. Je to tak? Ti z vás, kteří s tím souhlasí, ať řeknou amen. [Shromáždění říká „amen.“] Pak Mu šly naproti. Pozorujte tedy, všechny byly svaté. Dobrá, ale aby někdo mohl být svatý, musí být posvěcen, neboť to je jediný Boží posvěcující svatý pramen, totiž posvěcení. Souhlasí to?

252 Tedy, pozorujte. Všech deset bylo posvěcených, ale pět z nich nemělo žádného oleje ve svých lampách, a pět ve svých lampách mělo *Olej*. Souhlasí to? Co ten Olej znázorňuje? Nejenom čistotu, panenství. *Olej* znázorňuje „Ducha Svatého.“

253 Jestliže tohle řeknu... a trochu tím raním, nechtěl jsem to udělat. Promiňte mi to a neopouštějte shromáždění. Jsem za kazatelnou, a pouze se vám snažím být nápomocen. Chápete? Tedy, hleďte, dovolte mi to ukázat.

254 Na zemi neexistuje žádná církev, která by vedla čistší život ve svém učení, než Nazarejci, Svátostní poutníci, a tak dále. Souhlasí to? Oni věří naprosto v čistotu posvěcení, nikoli jen... to se vztahuje i na

nošení prstýnků u žen, a všeho možného. Čistota posvěcení v každém ohledu, oni tomu věří. Organizace svatosti, naprosto zákonické, to je jejich učení, oni tomu věří. Svatí! Ženy mají dlouhé vlasy a dlouhé sukně, muži si nesmí vyhrnout rukávy, mnozí z nich. Všechno, nesmí se ani dotknout... kouření, pití, žádné... nic z toho. Svatost! Není možné žít čistěji.

255 Ale v této nazarejské církvi, jestliže by tam ve sboru někdo promluvil v jazycích, vyhodí jej ven za dveře. A řekli by, že by se vedle takového člověka ani neposadili. Ano, to je pravda. Jestliže tomu nevěříte, vyzkoušejte si to někdy, a přesvědčíte se. Vyzkoušejte si to. Oni nenávidí i samotnou myšlenku o tom. Oni řekli: „To je ďábel!“

256 Pět z nich... deset z nich bylo panen. Pět bylo opatrných, které měly *olej* ve svých lampách, a pět z nich bylo pouze tak čistých a svatých, ale nemělo *oleje* (ony byly posvěceny bez Ducha Svatého).

257 „Tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: voda, krev a Duch.“ Jan 5,7... spíše 1. Janova 5,7, on řekl: „Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou. A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch, voda a krev, a ti tři jedno jsou.“

258 Tedy, nemůžeš mít Otce, aniž bys měl Syna. Nemůžeš mít Ducha Svatého, aniž bys měl Otce, Syna a Ducha Svatého. Oni jsou jedno. Jsou neoddělitelní.

259 Ale můžeš být ospravedlněn, aniž bys byl posvěcen. A můžeš být posvěcen, aniž bys měl Ducha Svatého, můžeš být čistý, žít čistým životem, mít formu pobožnosti, a zapírat její moc uzdravování, mluvení v jazycích, a ty veliké Boží dary (a jeden každý z nich je zde).

260 Zde je tedy těch vašich deset panen, které měly *olej* ve svých lampách, víru k vytržení, věřili všem znamením, zázrakům, proroctvím, prostě všemu. A těch pět bylo odděleno od toho zbytku, a bylo uneseno.

261 A ty ostatní zůstaly i nadále pannami a nebudou zatraceny, ale půjdou obdobím soužení. Ježíš řekl: „Budou...“

262 A ony řekly: „Dejte nám vašeho *oleje*, chceme nyní Ducha Svatého.“

263 Inu, každý ví, že Duch Svatý, Zachariáš 4 a Jakub 5,14, všichni víme, že to představuje Ducha Svatého. Tedy, ony řekly... to je důvodem proč mažeme *olejem*, on představuje Ducha Svatého, tedy

„olej Ducha,“ jak praví Bible.

²⁶⁴ Inu, tyto měly Ducha Svatého, a tyto byly pouze posvěceny. Tyto byly posvěceny a navíc měly Ducha Svatého, věřily všem nadpřirozeným úkazům, všemu, co souvisí s Boží mocí. Vše, o čem zde Bůh řekl, ony to měly, ony tomu věřily. Ty byly vzaty vzhůru.

²⁶⁵ A tyto řekly: „Dejte nám, teď.“

²⁶⁶ Řekly: „Máme pouze tolik, abychom se tam dostali,“ a potom odešly do vytržení.

²⁶⁷ A tam je řečeno: „Jděte raději k prodávacům,“ řekl to Ježíš. A potom odešly a pokoušely se promodlit, aby přijaly Ducha Svatého, ale věk pohanů se ukončil, a povstalo pronásledování. A On řekl: „Tyto byly vyvrženy do těch temností zevnitřních. Tamť bude pláč a skřípění zubů.“ Ale při druhém vzkříšení ony budou těmi ovce, které budou odděleny od kozlů, ale nebudou nevěstou, nebudou těmi vyvolenými. To je ten zbytek semena ženy.

²⁶⁸ Co vlastně znamená zbytek? Kus, který byl odřat, ponechán. Kousek látky. Souhlasí to? Chcete si třeba nastříhat na kostým z nějaké látky, a rozprostřete veliký kus této látky, a vystříhnete to z ní. Záleží pouze na vás, kam položíte ten stříh. Je to Boží záležitost, kam On položí svůj stříh, a odkud to vystříhne. Souhlasí to? A ten zbytek látky je ponechán, je to stejně kvalitní látka, jako na tom kostýmu. Souhlasí to? Ale to je Boží vyvolení. Bůh si vyvolil svou církev, Bůh si svou církev předurčil, Bůh to předzvěděl, předzvěděl svou církev, a potom si tuto církev vezme! A ten zbytek je ponechán, aby šel obdobím soužení.

²⁶⁹ A v tom je dnes mnoho biblických učenců pomatených, oni si myslí, že nevěsta je tam v tom soužení. Nějaký chlapík mi řekl: „Nemohl jsem tě poznat, bratře Branhame.“ Řekl: „Viděl jsem nevěstu v nebi. A drak vypustil z úst vodu a začal válku s nevěstou. A těch 144 tisíc, kteří jsou nevěstou, stáli na hoře Sinaj.“

²⁷⁰ Řekl jsem: „Ó, ne. Ne, ne, ne. Ty jsi to spletl. Nevěsta byla v nebi.“ A ten zbytek semene ženy, nikoliv ona sama... nikoliv ten stříh, nýbrž ten zbytek tam byl, a to pronásledování (Římské impérium), když se katolicismus zkonsoliduje a sjednotí společně svou sílu s tou velikou církví.

²⁷¹ Jakže, oni to mají už... jednou večer to bylo v televizi. Metodistická církev se snaží sjednotit metodisty a baptisty, a všechny

plné církve Kristovy, a pokoušejí se sjednotit s katolicismem, a postavit se před jedním prostým oltářem. Co řekl oné noci ten biskup, který tam byl souzen za to, že byl komunistou? Stál jsem u toho, a díval jsem se na to v televizi. Na celou tu bandu! A když nastane ten čas, nastane pronásledování, a Duch Svatý padne na metodisty a baptisty. Všichni budou mluvit v jazycích, oslavovat Boha, uzdravovat nemocné, a prorokovat, a budou přicházet všechna znamení a divy. Vyvolení půjdou nahoru, a ten zbytek zůstane zde, a bude procházet obdobím soužení. A na konci času, **když zjistí, co se stalo, budou se muset podrobit mučednictví.**

272 Potom, hleďte. Říkáte: „Dobrá, bratře Branhame, chceš nám říci, že bude... že tito lidé budou před Bílým soudním trůnem?“ Oni... nevěsta nebude souzena. Nikoliv, přátelé. Ona je v Kristu. Jak se tam můžeš dostat, do Krista? „Jedním Duchem jsme ve křtu v jedno tělo.“ Souhlasí to?

273 Nyní se podívejte sem. Bible praví: „Soud zasedl, a knihy byly otevřeny.“ Souhlasí to? Knihy hříšníků. „A jiná Kniha otevřena byla,“ která je Knihou života, a tak byl souzen každý člověk. Souhlasí to? A kdo prováděl to soudní líčení? Ježíš se svatými. On řekl: „Přišel a posluhoval Starému Dnu, jehož vlasy na hlavě jeho jako vlna čistá.“ A řekl: „Desetkrát deset tisíců přišlo s Ním, a sloužili Jemu při tom soudu.“ Zde se Ježíš vrací jako Král s královnou, svatba je za nimi, on je ženatý. A zde stojí jako Král s královnou. Zde stojí ta posvěcená skupina, Bůh řekl: „Postavte se zde po mé pravici.“ To je, když byla otevřena ta Kniha, to byli hříšníci: „Jděte po Mé levici.“ To jsou ti, jejichž jména byla zapsána v Beránkově Knize života.

274 Říkáte: „Bratře Branhame, moje jméno tam je napsáno, já tam půjdu!“ Moment! Jidáš Iškariotský byl posvěcen. Ó! Bratře, probud se teď, prosím, můžeš to obdržet, vid’.

275 Jidáš Iškariotský, jeho duch je dnes duchem antikrista. Dobře to víte. Ježíš byl Synem Božím, přišel od Boha a vrátil se k Bohu, Jidáš byl synem zatracení, vyšel z pekla a vrátil se do pekla. Ježíš vzal s sebou kajícího se hříšníka, Jidáš vzal s sebou nekajícího hříšníka: „Jsi-li! Jsi! Jsi! Jsi-li božským uzdravovatelem, učiň to. Jsi-li tím, učiň to.“ (Vidíte, otazník nad Božím Slovem). „Dny zázraků pominuly. Je-li to tak, ukaž mi to. Jsi-li. Jsi! Jsi!“ Chápete?

„Celé je to pravdivé,“ řekl Bůh.

276 Ted’ dávejte pozor. **Jidáš Iškariotský byl ospravedlněn vírou**

a věřil v Pána Ježíše Krista, a byl pokřtěn. Bible praví: „Ježíš, Ježíš pokřtil své učedníky.“ V pořádku.

277 Svatý Jan 17,17, předtím, než je mohl poslat, řekl: „Posvěť jich, Otče, v pravdě své, Slovo tvé Pravda je.“ A on byl Slovem, dokonce i před vykoupením. Jinými slovy: „Jako předběžné promítnutí, Otče, mé prolité krve, posvěcuji je.“

278 On jim dal sílu nad všemi nečistými duchy, a oni šli, a vyháněli démony. Souhlasí to? Uzdravovali nemocné. Souhlasí to? A vrátili se zpět, posvěcení, jásající, poskakující, s pokřikováním a oslavováním Boha. Souhlasí to? A řekli: „Dokonce i ďábli nás poslouchají.“

279 A Ježíš řekl: „Avšak z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích.“ Souhlasí to? **A Jidáš Iškariotský byl s nimi, jedním z nich, z těch povoláných, posvěcených, a jeho jméno bylo v Beránkově knize života.** Čtete Matouše 10, a uvidíte, zda to je pravda. On povolal jednoho každého z nich, Jidáše a všechny ostatní. On je rovněž poslal, a dal jim moc proti nečistým duchům.

280 Pozorujte teď! Vložte na sebe protiotřesovou vestu. Jidáš prošel celou touto církví jako pokladník, spolupracoval s pastorem... Ježíšem. Ale když přišli k **letnicím, pak se vybarvil.** Ukázal kým je. Ale i přes veškerou slušnost vůči němu, on se zničil sám a oběsil se na fíkovníku, aby naplnil proroctví. A duch toho Jidáše se vrátil, a věří v Pána Ježíše Krista. Jak řekl Ježíš: „Dáblové věří a třesou se.“ On je schopen přijít a vyučovat o posvěcení, čistému, svatému životu na nejzazší mez, ale když se dostane k otázce křtu Duchem Svatým a duchovních darů, pak to popře! Pokaždé se vybarví. To je ten duch.

281 Pohledte, Ježíš řekl: „**Varujte se!**“ Matouš 24, znovu. „Ti dva duchové si budou tak blízko, že by svedli, pokud možno, i vyvolené?“ Souhlasí to? Kde tedy leží ten stříh... bratře, **raději věř tomu staromódnímu kazateli, kazateli Ducha Svatého, kolem vás, a vypořádej se s Bohem.** Tak je to. Nespokoj se s formou pobožnosti a nepopírej její moc. Amen! Cítíte se všichni dobře? [Shromáždění praví „amen.“]

Když přijdeme do nebe, jaký den radosti nastane! Kdy všichni spatříme Ježíše, a zazpíváme výkřik vítězství. Když přijdeme do nebe, jaký den radosti nastane! Kdy všichni spatříme Ježíše, a zazpíváme výkřik vítězství.

282 Haleluja! Povstaňme na chvíli. Kolik z vás Jej miluje celým

srdcem? Podzvedněte své ruce a řekněte: „Sláva Pánu!“ [Shromáždění praví: „Sláva Pánu!“] „Pane, věřím plnému evangeliu.“ [Shromáždění praví: „Pane, věřím plnému evangeliu.“] „Pomoz mi být tvým služebníkem.“ [Shromáždění praví: „Pomoz mi být tvým služebníkem.“] Haleluja! Haleluja! Milujete Jej? [Shromáždění praví: „Amen.“] Ti v Bibli...

²⁸³ Jistá žena mi jednou řekla... chlapec, možná, že mne i dnes večer slyší, on žije v ulici naproti. On sem přichází. A sestra Lula, která sem přicházela do sboru, ona tam vzadu vykřikovala. „Já jsem kázala, bratře, Neville.“ A ten chlapec mi řekl... inu, to byl učitel nedělní školy z První baptistické církve. On řekl: „Billy, tvé kázání mi dělalo dobře, dokud nezačala rvát a hulákat ta žena: ‚Díky Tobě, Ježíši! Sláva Pánu!‘ a neustále,“ řekl, „nějaký muž pravil,“ (Bratr Seward), „řval, sláva Pánu! Amen!“ A já jsem kázal o Ztracení svého prvorozenství, jak Ezau prodal své prvorozenství. A já pokračoval, a oni křičeli dále. On řekl: „Óóó!“ Řekl: „Běhal mi z toho mráz po zádech.“ Řekl: „Nemohl jsem to snést!“

²⁸⁴ Řekl jsem: „Bratře, jestli někdy přijdeš do nebe, zmrzneš tam na smrt.“ Řekl jsem: „Tam v nebi je pokřikování dnem a nocí.“ A to je pravda, bratře. Ó, ano, přátelé!

Ó, chci Jej spatřit, zřít, Jeho tvář, věčně tam opěvovat milosti spásy zář; V ulicích slávy povznést svůj hlas; Starosti ty tam již, ve věčné radosti - doma zas. Ó, chci Jej spatřit, zřít Jeho tvář, věčně opěvovat milosti spásy zář; V ulicích slávy tam povznést svůj hlas; Starosti ty tam již, ve věčné radosti - doma zas.

²⁸⁵ Amen! V pořádku, bratře Neville, Bůh ti žehnej. Pojd' sem a ukonči to.

